

Beleidsnota Kamperen

Gemeente Middelburg
Afdeling Ruimtelijk Beleid
Vastgesteld door de gemeenteraad op 15 oktober 2007

1. INHOUDSOPGAVE

1. INHOUDSOPGAVE.....	2
2. INLEIDING.....	3
3. BELEIDSKADERS	4
3.1. LANDELIJK.....	4
3.2. PROVINCIAAL	4
3.3. REGIONAAL	5
4. KAMPEREN BUITEN KAMPEERTERREINEN.....	6
5. CAMPERS.....	7
6. KAMPEERPERIODE	8
7. LANDSCHAPPELIJKE INPASSING	9
7.1. HUIDIGE SITUATIE.....	9
7.2. KADERNOTA.....	9
7.3. BELEID	9
8. NIET REGULIERE KAMPEERTERREINEN	10
8.1. GROEPSKAMPEREN	10
8.2. KLEINSCHALIG KAMPEREN.....	10
8.2.1. Regeling bestemmingsplan.....	11
8.2.2. Algemene randvoorwaarden inrichting en gebruik kleinschalig kamperen	11
8.2.3. Quotering.....	12
8.2.4. Uitbreidingsmogelijkheden	12
8.2.5. Veiligheid.....	13
9. REGULIERE KAMPEERTERREINEN	14
9.1. NIEUWVESTIGING.....	14
9.2. UITBREIDINGSMOGELIJKHEDEN BESTAANDE KAMPEERTERREINEN	14
9.3. STANDPLAATSGROOTTE.....	15
9.4. BEBOUWINGSMOGELIJKHEDEN	15
9.5. DIENSTWONINGEN.....	16
9.6. TOERISTISCHE EN VASTE STANDPLAATSEN.....	16
9.7. VERKEER.....	16
9.8. VEILIGHEID.....	17
10. TIJDELIJKE OPVANG SEIZOENSGEBONDEN ARBEID.....	18
11. BRANDVEILIGHEID KAMPEERTERREINEN	19
11.1 VOORSCHRIFTEN BRANDVEILIGHEID	19
11.2 JURIDISCHE CONTEXT.....	20
11.3 OVERGANGSREGELING.....	20
11.4 BELEID.....	21
BIJLAGE 1: BEGRIPPENLIJST.....	22
BIJLAGE 2: KAART VESTIGINGSMOGELIJKHEDEN RECREATIE.....	24

2. Inleiding

De Wet op de Openlucht recreatie (WOR) wordt ingetrokken op 1 januari 2008. De intrekking vindt plaats in twee fasen.

De bepalingen over kamperen blijven tot 1 januari 2008 van kracht. De overige onderdelen van de wet zijn op 1 november 2005 komen te vervallen.

De periode tot intrekking van de wet geldt als overgangperiode. Deze periode kunnen gemeenten en provincie gebruiken om zich voor te bereiden op de situatie dat er geen landelijk geldende kampeerregelgeving meer bestaat en zij zelf kampeerbeleid kunnen opstellen.

Op 22 januari 2007 heeft de raad van de gemeente Middelburg de kaders vastgesteld waarbinnen voor de gemeente kampeerbeleid ontwikkeld moet worden.

In deze beleidsnota worden de kaders die door de gemeenteraad zijn gesteld uitgewerkt in beleidslijnen. De beleidslijnen worden uiteindelijk verwerkt in een wijziging van de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) en de geldende bestemmingsplannen.

3. Beleidskaders

3.1. Landelijk

Nota Ruimte:

De veranderingen in groei en samenstelling van de bevolking en toenemende vrijetijdsbesteding vragen om een aanpassing van het toeristisch recreatieve aanbod. De recreatiesector moet de ruimte krijgen om te kunnen anticiperen op de veranderende behoefte van de samenleving. Provincies moeten hiervoor de mogelijkheden geven in de streekplannen. Dit houdt in dat rekening moet worden gehouden met nieuwe vormen van recreatie en toerisme en met mogelijke uitbreiding of aanpassing van bestaande toeristische en verblijfsrecreatieve voorzieningen. Ook de mogelijkheden voor recreatie als nevenactiviteit op agrarische bedrijven moeten worden vergroot.

In de Nota Ruimte is Walcheren samen met de Zak van Zuid-Beveland en West Zeeuws-Vlaanderen aangewezen als nationaal landschap. Dit zijn gebieden met bijzondere en kenmerkende landschapskwaliteiten. De landschappelijke, cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten van het nationaal landschap moeten behouden blijven en waar mogelijk worden versterkt. De toeristisch-recreatieve betekenis zal hierdoor toenemen. Het uitgangspunt is dat de nationale landschappen zich sociaal-economisch voldoende moeten ontwikkelen, terwijl de bijzondere kwaliteiten van het gebied worden behouden en versterkt.

Agenda voor een Vitaal Platteland:

De Agenda voor een Vitaal Platteland is een integrale nota, die zich richt op alle aspecten van het platteland. De speerpunt daarbij is het verminderen van regels en het vereenvoudigen van de administratieve lasten. Het beleid gaat uit van een op samenhangende wijze combineren van de functies van het platteland. Uitgangspunt is dat alle betrokken partijen – boeren zowel als recreatieondernemers, landgoedeigenaren zowel als dienstverleners – onder bepaalde randvoorwaarden in staat gesteld moeten worden bij te dragen aan een vitaal platteland.

Het platteland moet recreatiemogelijkheden bieden in en nabij de stad en ruimte bieden voor ondernemers in de toeristische en recreatiesector. De kwaliteit en diversiteit van het landschap wordt gewaarborgd door bescherming en ontwikkeling van Nationale Landschappen. Gemeenten en provincies worden gevraagd wonen en bedrijvigheid te ontwikkelen met landschappelijke kwaliteit.

3.2. Provinciaal

Omgevingsplan:

Op 30 juni 2006 is het Omgevingsplan Zeeland door Provinciale Staten vastgesteld. Dit plan geeft de provinciale beleidskaders voor de periode 2006-2012 weer. Uitgangspunt bij grootschalige recreatieve ontwikkeling blijft concentratie. In het Omgevingsplan zijn een aantal recreatieconcentratiegebieden aangewezen, waaronder het gebied rondom de Oranjeplaat te Arnemuiden. Op de locatie van een recreatieconcentratie en direct daar aansluitend worden ontwikkelingen in de recreatiesector planologisch gestimuleerd. De ontwikkelingsrichting vanuit deze concentraties is op sommige locaties wel verbonden aan de opgaven voor de complexe gebieden of aan kansen of belemmeringen met het oog op natuur.

Voor het achterland wil de provincie bevorderen dat de specifieke kansen worden benut. Voor bestaande bedrijven is de aanpak gericht op kwaliteitsverbetering. Er wordt ruimte geboden voor nieuwvestiging van verblijfsrecreatieve bedrijven in het achterland. Dit geldt met name voor initiatieven die een voor Zeeland uniek product op de markt brengen, waarmee bijvoorbeeld doelgroepen worden aangetrokken die nu in Zeeland nog niet vertegenwoordigd zijn. Geconcentreerde ontwikkeling is het uitgangspunt. Als unieke projecten een afwijkende locatie vragen kan hier gemotiveerd van af worden geweken. Het vernieuwde aspect moet daarbij worden aangetoond.

Nieuwvestiging van hotels is mogelijk in en aansluitend aan de bebouwde kom. Afwijking is alleen mogelijk voor hotels in het luxere segment en op locaties met uitstraling, op een kruising van landschapstypen of in de nabijheid van een aantrekkelijke kern en andere toeristische voorzieningen.

Nieuwvestiging van groepsaccommodatie is mogelijk in of bij bestaande recreatie-concentraties. Daarbij is aandacht nodig voor een goede landschappelijke inpassing en verevening. Kleinschalige accommodaties (25-30 personen) is mogelijk in het buitengebied binnen de regeling voor Nieuwe Economische Draggers.

Voor kleinschalig kamperen blijft het uitgangspunt 15 eenheden per minicamping. Afwijking is mogelijk tot 25 eenheden. In dat geval moet er sprake zijn van een versterking van de omgevingskwaliteit (verevening).

De ondernemer moet € 800,- per extra eenheid investeren in de omgevingskwaliteit. Indien een gemeente ruimte tot uitbreiding wil bieden, moeten minicampings binnen het bestemmingsplan worden opgenomen, om beperkingen voor omliggende bedrijven te voorkomen. Eventueel kunnen initiatiefnemers kiezen voor een gezamenlijke investering in de toegankelijkheid van het agrarisch gebied. In deze gevallen mag volstaan worden met een bijdrage van € 500,- per eenheid. Permanente kampeermiddelen zijn niet toegestaan.

Het Omgevingsplan biedt mogelijkheden voor de vestiging van landschapscampings bij agrarische bedrijven. Het mag maximaal om 60 eenheden gaan. Ook in dit geval moet verevend worden.

Binnen de regeling Nieuwe Economische Draggers zijn mogelijkheden voor kleinschalige vormen van plattelandstoerisme. Tijdens de oogsttijd is het mogelijk huisvesting voor seizoensgebonden arbeid te realiseren: in de bestaande schuren (via het NED-beleid) of via een specifieke vorm van een minicamping. Na de oogsttijd moeten de eenheden worden verwijderd.

Bij nieuwvestiging of kwaliteitsverbetering bij verblijfsrecreatieve voorzieningen moet een bedrijfsmatige exploitatie gegarandeerd zijn en moet permanente bewoning worden voorkomen.

Verblijfsrecreatie is qua geluidsnormen gelijk gesteld aan permanente bewoning. Dit kan gevolgen hebben voor de recreatiebedrijven en –woningen rondom het Veerse Meer, in verband met geluidsbelasting vanwege vliegveld Midden-Zeeland. Voor vliegveld Midden-Zeeland zal een nieuw beperkingengebied worden vastgesteld, na invoering van het nieuwe luchthavenbesluit. Binnen dit gebied zal bij bouwinitiatieven een afweging moeten plaatsvinden, waarbij behoud van ontwikkelingsmogelijkheden voor het vliegveld uitgangspunt is. De ontwikkelingen die zijn opgenomen in de Gebiedsvisie Rondom het Veerse Meer, vormen het uitgangspunt bij de vaststelling van het beperkingengebied.

3.3. Regionaal

Gebiedsvisie Rondom het Veerse Meer:

De gebiedsvisie is in december 2004 door Provinciale Staten vastgesteld en gaat in op de veranderingen die de komende jaren in het gebied rond het Veerse Meer plaats zullen vinden. Doel is om het Veerse Meer een kwaliteitsimpuls te geven. Voor Middelburg is deelgebied 5 (Driehoek Middelburg-Veere-Arnemuiden) van belang. De deelgebiedsvisie geeft ruimte voor ontwikkeling van verblijfsrecreatie in het binnengebied, met uitzondering van hotel Beter-Uit dat aan de oever van het meer is gelegen. De randen van het Veerse Meer zullen met name openbaar zijn en de in het binnengebied gelegen oevers zullen een privaat karakter krijgen. Verdere ontwikkeling van verblijfsrecreatie wordt op langere termijn mogelijk ten zuiden van de Lemmerplaat en Oranjeplaat.

Structuurplan Stadsgewest Vlissingen-Middelburg:

Op het bestaande aanbod aan verblijfsrecreatie in het Stadsgewest kan worden voortgebouwd. Voor Middelburg betekent dit het inspelen op het stadstoerisme. Herinrichting van het stadscentrum en het stationsgebied zullen hoogwaardige openbare ruimten opleveren die een positieve uitwerking op de ontwikkeling van het toerisme zullen hebben.

De stadscamping verdient een kwaliteitsimpuls om beter in te kunnen spelen op de vraag naar goede accommodatie voor met name kortere verblijfsduur. De mogelijkheden voor kleinschalig kamperen in het buitengebied zullen positief worden benaderd. De gemeenten stellen hiervoor een nadere visie op.

Beleidsvisie kleinschalig kamperen:

In 2001 is, gezamenlijk met de gemeente Vlissingen, een 'beleidsvisie kleinschalig kamperen' opgesteld. Deze visie is tevens opgenomen in het bestemmingsplan Buitengebied Middelburg, 2^e herziening dat op 20 februari 2006 door de raad is vastgesteld. In deze beleidsvisie is een ruimtelijke zonering opgenomen, waarin gebieden zijn opgenomen waar kleinschalig kamperen niet tot de mogelijkheden behoort, bijvoorbeeld door milieuhinder vanwege industrieterrein Vlissingen-Oost. Daarnaast geeft de beleidsvisie een aantal randvoorwaarden voor de inrichting en het gebruik van kleinschalig kamperen. Zo wordt in de beleidsvisie aangegeven hoe de minicamping landschappelijk ingepast moet zijn, hoe groot het perceel moet zijn en in welke periode op het terrein gekampeerd mag worden.

In de visie is de koppeling tussen agrarisch bedrijf-minicamping losgelaten. Dit houdt in dat minicampings ook bij voormalig agrarische bedrijven of burgerwoningen zijn toegestaan, zolang een erf van minimaal 2 hectare beschikbaar is. Tenslotte is in de beleidsvisie aangegeven dat stacaravans op minicampings niet zijn toegestaan, vanwege de landschappelijke impact daarvan met name in de wintermaanden.

4. Kamperen buiten kampeerterreinen

De Wet op de Openluchtcreatie (WOR) bevat een algemeen verbod op het kamperen buiten kampeerterreinen. Door de intrekking van de WOR vervalt het algemene verbod en zou in principe na 1 januari 2008 overal binnen de gemeentegrenzen vrij gekampeerd kunnen worden. In de huidige Algemene Plaatselijke Verordening (APV) zijn geen regels opgenomen over het toestaan of verbieden van vrij kamperen binnen de gemeentegrenzen. Ook in de meeste bestemmingsplannen is niet voorzien in voorschriften die vrij kamperen tegengaan.

Dit houdt in dat na intrekking van de WOR er geen juridische basis is om vrij kamperen tegen te gaan. De gemeenteraad heeft daarom op 22 januari 2007 besloten vrij kamperen binnen de gemeentegrenzen van Middelburg niet toe te staan. In de APV wordt een algeheel verbod op vrij kamperen opgenomen.

Onder vrij kamperen valt ook het zogenaamde kamperen op eigen terrein. Het gaat dan om bijvoorbeeld kinderen die in de eigen tuin kamperen. Voor deze vorm van kamperen heeft de raad besloten dat deze uitgesloten wordt van het algehele verbod op vrij kamperen. Met andere woorden: het kamperen op eigen terrein wordt wel toegestaan.

Om vrij kamperen tegen te gaan wordt aan hoofdstuk 5 van de APV een artikel toegevoegd met de volgende bepalingen:

“Recreatief nachtverblijf buiten een kampeerterrein

1. Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten een kampeerterrein dat als zodanig in het bestemmingsplan is bestemd of mede bestemd.
2. Dit verbod geldt niet voor het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik voor korte perioden door de rechthebbende op een terrein.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod in het eerste lid.
4. Het college kan de ontheffing weigeren in het belang van:
 - a. de openbare orde;
 - b. het voorkomen of beperken van overlast;
 - c. de verkeersveiligheid of de veiligheid van personen of goederen;
 - d. de zedelijkheid of gezondheid;
 - e. de bescherming van natuur en landschap.

Uitzonderingsregeling:

In bijzondere gevallen kan de wens bestaan het kampeerverbod op een bepaalde locatie tijdelijk op te heffen, bijvoorbeeld als verenigingen (bijvoorbeeld scouting of een sportvereniging) met hun eigen leden op incidentele basis en voor korte perioden buiten een kampeerterrein in tenten willen overnachten.

Aanwijzing kampeerplaatsen:

1. Het college kan plaatsen aanwijzen waarop het verbod in artikel ..., eerste lid, niet geldt.
2. Het college kan daarbij nadere regels stellen in het belang van:
 - a. de openbare orde;
 - b. het voorkomen of beperken van overlast;
 - c. de verkeersveiligheid of de veiligheid van personen of goederen;
 - d. de zedelijkheid of gezondheid;
 - e. de bescherming van natuur en landschap.

5. Campers

De gemeenteraad heeft aangegeven dat in Middelburg behoefte is aan gereguleerde camperstandplaatsen in of nabij het centrum. Het zou moeten gaan om een betaalde voorziening.

Naar aanleiding van het besluit van de gemeenteraad is gezocht naar een geschikte locatie waar een camperstandplaats in of nabij het centrum gerealiseerd zou kunnen worden. Onderzocht is of bij de Jachthavenvereniging een aantal parkeerplaatsen ingericht zou kunnen worden als camperstandplaats. De campers zouden in dit geval gebruik kunnen maken van de faciliteiten bij de jachthaven en de havenmeesters zouden de contacten met de bezoekers en het innen van het geld kunnen regelen. Door de jachthavenvereniging is echter aangegeven dat dit geen reële optie is. De havenmeesters hebben onvoldoende tijd beschikbaar om ook een camperstandplaats te beheren.

Alternatieve locaties in of nabij het centrum waar een gereguleerde, betaalde campervoorziening gerealiseerd kan worden, zijn niet gevonden.

Het Hof van Tange bijvoorbeeld is niet jaarrond beschikbaar en daardoor minder geschikt als locatie voor een camperstandplaats. Gedurende een aantal weken per jaar, met name gedurende de zomermaanden, is het Hof van Tange afgesloten vanwege bijvoorbeeld circus of kermis.

Andere locaties zijn vanuit ruimtelijk oogpunt minder geschikt voor realisatie van een camperstandplaats.

Op Camping Middelburg zijn momenteel reeds 25 ingerichte camperstandplaatsen aanwezig. De camping beschikt over alle voorzieningen die nodig zijn voor campers en ligt daarnaast dicht bij het stadscentrum. Deze plaatsen zijn momenteel veelal niet volledig bezet. Er is nog voldoende ruimte om campers naar deze camping door te verwijzen. De noodzaak voor campereigenaren om buitenom deze voorzieningen op parkeerplaatsen in de stad te overnachten, ontbreekt daarmee.

Daarnaast bevatten ook de plannen van Camping de Witte Raaf een aantal camperstandplaatsen. Vanaf 2011 zijn op deze camping 21 camperstandplaatsen beschikbaar.

Aangezien er in het centrum geen realistische mogelijkheden zijn voor de vestiging van een betaalde camperstandplaats, wordt ingestoken op een toename van de bezetting van de bestaande camperstandplaatsen op Camping Middelburg.

Om dit te kunnen bereiken zal meer bekendheid aan de bestaande plaatsen gegeven moeten worden en moeten campereigenaren doorverwezen worden naar Camping Middelburg.

Om een grotere bekendheid te realiseren, kan de Nederlandse Kampeerauto Club worden ingeschakeld. Zij kunnen hun leden informeren over het bestaan van goede campervoorzieningen aan de rand van het centrum op Camping Middelburg.

Om er voor te zorgen dat de bestaande faciliteiten daadwerkelijk gebruikt worden, is een effectieve handhaving noodzakelijk. Aangezien deze overtredingen voornamelijk in de avonduren en 's nachts plaatsvinden, is controle en handhaving hierop een taak voor de regiopolitie.

6. Kampeerperiode

In de huidige situatie wordt een kampeerperiode gehanteerd van 15 maart tot en met 31 oktober. Deze periode is gebaseerd op de kampeerperiode die in de Wet op de Openlucht recreatie wordt gegeven. Bij intrekking van de WOR vervalt ook de wettelijk voorgeschreven kampeerperiode.

De gemeenteraad heeft als kader voor het kampeerbeleid vastgesteld dat binnen Middelburg geen kampeerseizoen zal worden vastgesteld. Winterkamperen is in principe op alle reguliere kampeerterreinen toegestaan. Aan de ondernemers en de marktwerking wordt overgelaten of het kampeerterrein jaarrond, of slechts een bepaalde periode van het jaar open is.

Een uitzondering hierop is de Oranjeplaat. De uitbreidingsplannen van Camping de Witte Raaf voorzien in een in gebruikname van een deel van de Oranjeplaat als kampeerterrein.

De Oranjeplaat is een gebied met bijzondere kwaliteiten, grenzend aan een beschermd natuurgebied. Om in ieder geval een deel van het jaar de rust in het gebied te behouden ten behoeve van flora en fauna, wordt voor het kampeerterrein op de Oranjeplaat een kampeerperiode gehanteerd van 15 maart tot en met 31 oktober. Buiten deze periode mag op de Oranjeplaat op daarvoor bestemde gebieden niet gekampeerd worden.

Het niet hanteren van een kampeerperiode brengt een risico met zich mee, namelijk dat kampeermiddelen of kampeershuisjes permanent zullen worden bewoond. Vanuit volkshuisvestelijk oogpunt is de permanente bewoning van een kampeermiddel of recreatiewoningen ongewenst. Deze permanente bewoning wordt dan ook op géén van de kampeerterreinen in Middelburg toegestaan.

Om permanente bewoning tegen te gaan, wordt in de bestemmingsplannen de volgende bepaling opgenomen:

Permanent wonen en ander oneigenlijk gebruik:

1. Het is verboden permanent te wonen in een kampeermiddel op een kampeerplaats;
2. Het is eigenaren van kampeerterreinen verboden het gebruik van het kampeermiddel toe te laten voor enig ander gebruik dan voor kampeerdoeleinden;
3. Het is de verantwoordelijkheid van de eigenaar van het kampeerterrein om permanente bewoning van kampeermiddelen op zijn/haar kampeerterrein tegen te gaan;
4. De eigenaar van het kampeerterrein is juridisch aansprakelijk voor permanente bewoning;
5. De eigenaar van een kampeerterrein neemt in het contract met de individuele standplaatshuurder een bepaling op, dat permanente bewoning niet is toegestaan en ziet er op toe dat deze bepaling wordt nageleefd.

In situaties waarbij in principe op alle reguliere kampeerterreinen jaarrond kampeermiddelen aanwezig kunnen zijn, is het van groot belang om het terrein goed landschappelijk in te passen. De beplanting moet afdoende zijn om de kampeermiddelen ook in de wintermaanden aan het oog te onttrekken. Op het onderwerp landschappelijke inpassing wordt in hoofdstuk 6 nader ingegaan.

7. Landschappelijke inpassing

7.1. Huidige situatie

Om de bestaande kampeerterrinen op een goede manier landschappelijk in te passen worden hieraan in de bestemmingsplannen eisen gesteld. Deze eisen zijn niet in alle gevallen gelijk omdat de campings in verschillende bestemmingsplannen liggen die op verschillende tijdstippen zijn gemaakt.

Voor de reguliere campings gelden de volgende regels:

- Camping de Merelhoeve: op de plankaart is een rand van 10 meter groenvoorziening aangegeven. Niet voorgeschreven is hoe deze ingevuld moet worden;
- Het Zilveren schor: op de plankaart is geen groenstrook opgenomen. Het gebied wordt omringd door een strook bijzondere oevers/bos.
- Camping de Witte raaf: op de plankaart is een strook "afschermende groenvoorziening" opgenomen. Het bestemmingsplan geeft niet aan hoe deze strook ingevuld moet worden.
- Camping Middelburg: op de plankaart is geen groenstrook opgenomen.

Voor wat betreft minicampings in de beleidsvisie kleinschalig kamperen opgenomen dat een beplantingsstrook met een breedte van minimaal 5 meter rond het terrein moet worden gerealiseerd. De beplanting dient te bestaan uit een streek- en gebiedseigen assortiment.

Om verrommeling van het buitengebied tegen te gaan is het van belang om ook in de toekomst een landschappelijke inpassing te eisen. Dit sluit aan bij het provinciale Omgevingsplan waarin veel aandacht besteed wordt aan de landschappelijke inpassing van initiatieven in het buitengebied.

7.2. Kadernota

In de kadernota "Kampeerbeleid" heeft de raad vastgesteld dat alle kampeerterrinen in de gemeente Middelburg rondom voorzien moeten zijn van randbeplanting met een minimale breedte van 10 meter met opgaande en streekeigen beplanting die het kampeertrein jaarrond aan het zicht onttrekt.

7.3. Beleid

De sector heeft aangegeven de norm van 10 meter te hoog te vinden. Een groenstrook van 10 meter breed garandeert niet dat de kampeermiddelen jaarrond aan het gezicht onttrokken worden. Dit kan veel beter bereikt worden door een goede invulling van de groenstrook met streekeigen beplanting waarvan in ieder geval een deel bladhoudend is.

Het verplichte verbreden van de groenstrook kan in bestaande situaties een probleem opleveren. Veelal is er rondom het terrein geen ruimte beschikbaar en moet de 5 meter extra groenstrook gevonden worden op het kampeertrein zelf. Probleem is echter dat voorzieningen als elektra-aansluitingen vaak aansluitend aan de groenstrook gerealiseerd zijn. Als de groenstrook verbreed moet worden, zullen dus ook deze elektra-voorzieningen verplaatst moeten worden. De extra kosten van een bredere groenstrook worden daarmee erg hoog.

Daarnaast is het zo dat er, indien er op een camping geen wijzigingen plaatsvinden, er geen titel is om de aanplant van een bredere groenstrook af te dwingen.

Andere Zeeuwse gemeenten, waaronder de gemeente Veere, hanteren in het nieuwe kampeerbeleid een strook randbeplanting van 7 meter breed.

Gezien het bovenstaande wordt het volgende beleid geformuleerd:

Uitgangspunt is randbeplanting met een minimale breedte van 7 meter met opgaande en streekeigen beplanting die het kampeertrein jaarrond aan het zicht onttrekt. Bij nieuwvestiging van zowel reguliere- als niet-reguliere kampeerterrinen dient aan deze eis voldaan te worden.

Ook bij uitbreiding of wijziging van bestaande reguliere- en niet-reguliere kampeerterrinen moet aan dit uitgangspunt voldaan worden.

Eventueel kan gekozen worden voor een met streekeigen beplanting beplante aarden wal van minimaal 2 meter hoog, gemeten vanaf het maaiveld. De aanleg van een aarden wal is alleen mogelijk als dit binnen het landschap ter plaatse past.

Bij bestaande gevallen waar geen wijzigingen in de bedrijfsvoering worden doorgevoerd, wordt de geldende norm van 5 meter randbeplanting gehanteerd. Deze randbeplanting dient te bestaan uit opgaande en streekeigen beplanting die het kampeertrein jaarrond aan het zicht onttrekt.

8. Niet reguliere kampeerterreinen

Onder niet-reguliere kampeerterreinen wordt verstaan:

“Een recreatiebedrijf met over het algemeen recreatie als neventak, waarbij door aard, ligging en omvang van de voorzieningen en koppeling met overige functies, minder intensief op het terrein wordt gerecreëerd en naast verblijfsrecreatie sprake is van een subbestemming waarvoor aan specifieke voorwaarden moet worden voldaan, met veelal de nadruk op landschappelijke kwaliteiten, zoals: fruitgaarden, boerenboscamping, landschapscamping, natuurcamping of kleinschalig kampeerterrein.”

Momenteel zijn in de gemeente 13 campings van deze categorie aanwezig. Ten eerste zijn er 12 minicampings in de gemeente aanwezig. Ten tweede is er Het Zilveren Schor te Arnhem, waar groepskamperen en –overnachten mogelijk is.

Daarnaast valt ook een klein deel van het Scoutcentrum aan de Wulpenburgseweg op het grondgebied van Middelburg. Het gaat daarbij om een klein deel van het kampeerterrein ‘t Poldertje.

8.1. Groepskamperen

Groepskamperen is een incidentele vorm van kamperen door groepen, zoals scoutinggroepen tijdens een zomerkamp en groepen sporters tijdens een toernooi, gedurende een bepaalde korte aaneengesloten periode.

Nieuwvestiging van deze accommodaties is mogelijk in of aansluitend aan bestaande recreatieconcentraties. Er moet zorg worden gedragen voor een goede landschappelijke inpassing en er moet een bijdrage geleverd worden aan het principe van verevening.

Kleinschalige accommodaties (25 tot 30 personen) kunnen in bestaande bebouwing in het buitengebied binnen de mogelijkheden voor Nieuwe Economische Dragere worden gerealiseerd.

Het aantal accommodaties voor groepskamperen wordt niet gelimiteerd. Een ingediend plan zal op zijn merites worden beoordeeld.

Bij manege de Kroo aan de Boemdijk 1 te Nieuw en Sint Joosland worden sinds een aantal jaren in de zomervakantie ponykampen voor kinderen georganiseerd. Het gaat hierbij om kampen voor kinderen in de leeftijd van 8 tot 15 jaar, die voor 4 overnachtingen op het terrein verblijven. Deze ponykampen worden gezien als een vorm van groepskamperen en zijn toegestaan onder de volgende voorwaarden:

- er mogen maximaal 3 ponykampen per jaar georganiseerd worden;
- ieder ponykamp bestaat uit maximaal 4 overnachtingen;
- per kamp mogen maximaal 16 deelnemers op het terrein gehuisvest worden;
- uit het oogpunt van brandveiligheid mag alleen nachtverblijf aangeboden worden op het buitenterrein. Nachtverblijf in de bebouwing op het terrein is niet toegestaan.

Voor wat betreft het Scoutcentrum geldt dat in het verleden, gezien de ligging in 2 gemeenten, de praktische oplossing is gekozen om de benodigde vergunningen voor het terrein door de gemeente Veere te laten verlenen. Het betreft hier een specifieke kampeervorm waarop de uitgangspunten en voorwaarden van deze nota niet onverkort van toepassing (kunnen) zijn.

In het bestemmingsplan zal, in overleg met de gemeente Veere, worden vastgelegd welk aantal standplaatsen en/of aantal personen (per hectare) gelijktijdig op het terrein mag verblijven. Hierbij zal worden aangesloten bij de bestaande, vergunde, situatie.

In ieder geval zal op dit terrein uitsluitend verenigingskamperen toegestaan zijn. Hieronder wordt verstaan: het houden van een kampeerterrein door een ideële organisatie met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard ten behoeve van eigen doeleinden, waarbij gelegenheid wordt gegeven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen.

8.2. Kleinschalig kamperen

Kleinschalig kamperen wordt niet gekoppeld aan een agrarisch bedrijf. Of een aanvrager in aanmerking komt voor kleinschalig kamperen kan afdoende worden beoordeeld aan de hand van de eisen voor situering en inrichting.

8.2.1. Regeling bestemmingsplan

In de APV zal een aanvulling worden opgenomen met betrekking tot kamperen buiten kampeertreinen. Om de vestiging van kleinschalige kampeertreinen mogelijk te maken, zal in het bestemmingsplan een vrijstellingsregeling worden opgenomen. Hiermee kan vrijstelling worden verleend voor de vestiging van een kleinschalig kampeertrein, indien wordt voldaan aan de voorwaarden.

8.2.2. Algemene randvoorwaarden inrichting en gebruik kleinschalig kamperen

De raad heeft op 22 januari 2007 vastgesteld dat de eisen met betrekking tot inrichting en gebruik voor kleinschalig kamperen integraal worden overgenomen uit de beleidsvisie kleinschalig kamperen d.d. september 2001.

Deze algemene randvoorwaarden gelden met betrekking tot de situering, inrichting en het gebruik van kleinschalig kamperen en zijn er op gericht om de kwaliteit op de kleinschalige kampeertreinen in relatie tot het landschap te waarborgen. Deze algemene randvoorwaarden worden in het bestemmingsplan opgenomen als toetsingskader bij een vrijstellingsbevoegdheid waarmee de vestiging van kleinschalige kampeertreinen mogelijk kan worden gemaakt.

Een aantal gebieden in het buitengebied zijn niet geschikt voor de vestiging van (kleinschalig) kamperen. Het gaat dan om gebieden met een hoge mate van milieuhinder (bijvoorbeeld door wegverkeerslawaai of industriellawaai) of om gebieden met bijzondere natuurwaarden of met actuele en potentiële natuurwaarden. Op de kaart behorend bij deze beleidsnota (bijlage 2) is aangegeven welke gebieden in principe geschikt zouden zijn voor de vestiging van (kleinschalige) kampeerbedrijven en welke gebieden uitgesloten zijn voor vestiging.

Voor de nieuwvestiging van kleinschalige kampeertreinen zal in de betreffende bestemmingsplannen een wijzigingsbevoegdheid opgenomen worden. Per verzoek wordt beoordeeld of nieuwvestiging tot de mogelijkheden behoort.

In een aantal gevallen zijn in het verleden reeds minicampings gerealiseerd in gebieden die nu aangemerkt worden als in principe niet geschikt voor kamperen. Het gaat hier om bestaande situaties die voortgezet kunnen worden. Indien de ondernemer de minicamping wenst uit te breiden tot 25 eenheden, zal per geval worden beoordeeld of er belemmeringen zijn voor de gewenste uitbreiding.

Situering:

- Koppeling aan bestaande bebouwing:
Uit landschappelijke overwegingen dient een versnippering en spreiding van kampeermiddelen door het buitengebied te worden voorkomen. Dit kan worden gerealiseerd door de situering te koppelen aan bestaande bebouwing op het perceel.
- Erf met een oppervlakte van minimaal 2 ha:
Voldoende ruimte en karakter zijn essentiële kenmerken voor een terrein dat geschikt is voor kleinschalig kamperen. Hiervoor is het noodzakelijk dat er voldoende ruimte op het erf aanwezig is. Derhalve moet een minimum oppervlakte van 2 ha (1 ha voor het huidige erf en 1 ha ten behoeve van het kleinschalig kamperen) beschikbaar zijn.
- Afstand van ten minste 50 meter tot omwonenden:
Ter voorkoming van overlast en ten behoeve van het behoud van de landschappelijke karakteristiek is het noodzakelijk dat tussen de grens van het aangrenzende bouwblok en de landschappelijke inpassing van het kleinschalig kamperen een afstand van minimaal 50 meter aanwezig is.
- Ontsluiting:
De ontsluiting dient via het eigen erf afgewikkeld te worden en tevens moet worden voorzien in de mogelijkheid van een noodontsluiting.
- Afstand tot recreatiebedrijven:
De toelaatbaarheid van kleinschalig kamperen dient afgestemd te zijn op de volgende toeristisch-recreatieve en ruimtelijke vraag- en aanbodskenmerken: rust, ruimte, landschap, identiteit, platteland/buitenleven. Daarom dient ook een afstand van minimaal 200 meter tot (de erf)grens van) een regulier kampeertrein te worden aangehouden.

Landschappelijke inpassing:

- Randbeplanting:
Zorgdragen voor een beplantingsstrook rond het terrein voor kleinschalig kamperen met een breedte van minimaal 5 meter voor bestaande situaties.

Voor nieuw te vestigen minicampings en minicampings die uit willen breiden, geldt een norm van minimaal 7 meter randbeplanting. De beplanting dient te bestaan uit een streek- en gebiedseigen assortiment, die het terrein jaarrond aan het gezicht onttrekt. Een inrichtingsplan voor de randbeplanting zal ter toetsing worden voorgelegd aan een landschaps- en natuurbeschermingsdeskundige. In het op te stellen beplantingsplan kan rekening worden gehouden met de omstandigheden rondom het terrein waar de minicamping wordt gerealiseerd.

- Maximum oppervlakte:
Een onbegrensde oppervlakte van het kampeerterrein kan leiden tot nadelige landschappelijke effecten. Daarom is het gewenst om de oppervlakte van een kleinschalig kampeerterrein te beperken tot maximaal 1 ha.

Inrichting:

- Netto-oppervlakte standplaatsen:
Een netto standplaatsgrootte van ten minste 150 m² is noodzakelijk.
- Overige voorzieningen:
Er dient in voldoende speelruimte te worden voorzien;
Voorzien in voldoende parkeergelegenheid voor gasten en bezoekers. Per standplaats moet 1 parkeerplaats beschikbaar zijn, daarnaast moet minimaal 10% bezoekersparkeerplaatsen beschikbaar zijn. Bij een minicamping van 15 eenheden moeten dus minimaal 16,5 parkeerplaatsen beschikbaar zijn.
- Gebouwde voorzieningen:
De gebouwde voorzieningen dienen gesitueerd te worden binnen of in aansluiting op de bestaande bebouwing.

Algemene randvoorwaarden gebruik:

- Kampeperiode:
Er wordt geen kampeperiode gedefinieerd. Of een camping jaarrond geopend is, wordt overgelaten aan de ondernemer.
- Soort kampeermiddelen:
Het kleinschalig kamperen wordt beperkt tot toeristische standplaatsen, stacaravans zijn niet gewenst. Het tegengaan van permanent aanwezige kampeermiddelen zoals stacaravans is gewenst gelet op: positionering product, concurrentie met reguliere kampeerterrinen, nadelige uitstraling op landschap, handhavingsproblemen en risico van aanbouwsels etc.
Het begrip standplaats wordt nader omschreven in de begrippenlijst behorend bij deze nota.
- Handhaving:
De eisen met betrekking tot situering en inrichting worden opgenomen in het bestemmingsplan Buitengebied. Aan de hand van de bestemmingsplanvoorschriften kan, indien nodig, handhavend worden opgetreden.

8.2.3. Quotering

Gezien het geringe aantal nieuwe minicampings dat in de afgelopen jaren is ontstaan, bestaat er geen behoefte aan het stellen van een maximum aan het aantal potentiële minicampings (quotering).

8.2.4. Uitbreidingsmogelijkheden

De minicampings in Middelburg, zowel bestaande als nieuwe, krijgen de mogelijkheid het aantal staanplaatsen te verruimen tot 25 eenheden. Bij deze verruiming zijn de voorwaarden die in het Omgevingsplan worden gesteld van toepassing. Uitbreiding is alleen mogelijk als deze niet leiden tot extra beperkingen voor omliggende bedrijven. Daarnaast zijn permanente kampeermiddelen niet toegestaan.

In die gevallen waar minicampings gelegen zijn in gebieden waarvan nu wordt aangegeven dat ze minder geschikt zijn vanwege actuele en potentiële natuurgebieden, agrarische gebieden met bijzonder waarden of gebieden met een hoge mate van milieuhinder, zal per geval worden beoordeeld over uitbreiding van de minicamping mogelijk is.

Bij deze uitbreidingsmogelijkheid geldt het principe van verevening zoals dat in het Omgevingsplan is geïntroduceerd. De uitbreiding tot 25 eenheden is mogelijk, als er tevens sprake is van een versterking van de omgevingskwaliteit. Per extra eenheid dient een bedrag van € 800,- geïnvesteerd te worden in de versterking van de omgevingskwaliteiten. De manier waarop deze versterking van kwaliteiten wordt ingevuld, kan door de initiatiefnemer zelf worden ingevuld, binnen de uitgangspunten van verevening die in het Omgevingsplan zijn genoemd.

Eventueel kunnen initiatiefnemers kiezen voor een gezamenlijke investering in de toegankelijkheid van het agrarisch gebied. In deze gevallen mag volstaan worden met een bijdrage van € 500,- per eenheid.

Het vereveningsplan moet opgesteld worden door de ondernemer, in overleg met de gemeente en zal per geval beoordeeld worden, waarbij gebruik gemaakt wordt van de handreiking verevening die door de provincie Zeeland wordt opgesteld. Conform het Omgevingsplan kan verevening betekenen een investering in natuur en landschap. Daarnaast kan ook worden gedacht aan investeringen in blauw (water), in de milieukwaliteiten, de instandhouding van cultuurhistorische elementen of investeringen in publieke voorzieningen als het verbeteren van de toegankelijkheid van platteland en water. Ieder ingediend vereveningsplan zal op zijn merites worden beoordeeld.

Indien voor de uitbreiding van de minicamping aanpassingen nodig zijn op het gebied van riolering, water- en elektravoorziening etc. zijn, deze kosten voor rekening van de ondernemer.

De mogelijkheden voor uitbreiding van kleinschalig kamperen naar 25 eenheden zullen middels een vrijstellingsbevoegdheid in het bestemmingsplan worden opgenomen.

8.2.5. Veiligheid

Voor wat betreft brandveiligheidseisen wordt aangesloten bij het landelijk beleid van de brandweer, zie hiervoor hoofdstuk 11, pagina 19.

9. Reguliere kampeerterreinen

Onder een regulier kampeertrein wordt verstaan: “een recreatiebedrijf met recreatie als hoofdtak, waarbij intensief op het terrein wordt gerecreëerd en naast de hoofdbestemming verblijfsrecreatie, geen sprake is van een subbestemming”.

Op dit moment zijn binnen de gemeente een drietal reguliere kampeerterreinen aanwezig. Het gaat dan om

- Camping Middelburg te Middelburg: momenteel 200 kampeermiddelen toegestaan;
- Camping de Merelhoeve te Nieuw en Sint Joosland: momenteel 81 kampeermiddelen toegestaan.
- Camping de Witte Raaf te Arnhemuiden: momenteel maximaal 810 kampeermiddelen toegestaan.

Het provinciale Omgevingsplan geeft aan dat het uitgangspunt is dat nieuwvestiging van reguliere campings geconcentreerd plaats moet vinden bij een grootschalige recreatieve ontwikkeling. De omgeving van het Veerse Meer is in het Omgevingsplan aangeduid als recreatieconcentratiegebied. Ontwikkelingen in de recreatiesector worden hier gestimuleerd, zolang verbonden aan de opgaven voor complexe gebieden of aan kansen en belemmeringen met het oog op natuur.

Voor bestaande bedrijven in het achterland is de ontwikkeling gericht op kwaliteitsverbetering.

In het achterland is ruimte voor nieuwvestiging voor initiatieven die een uniek product op de markt brengen, waarmee bijvoorbeeld doelgroepen worden aangetrokken die nu in Zeeland niet vertegenwoordigd zijn.

Geconcentreerde ontwikkeling is hierbij het uitgangspunt. Indien een nieuw uniek product een afwijkende locatie vraagt, kan hiervan gemotiveerd worden afgeweken.

9.1. Nieuwvestiging

Binnen de gemeente Middelburg is ruimte voor de nieuwvestiging van campings. Het moet gaan om initiatieven die een voor Zeeland uniek product toevoegen of uit een bijzondere kampeervorm bestaan, zoals landschaps- of natuurcampings. Er is ruimte voor maximaal 2 nieuwe kampeerterreinen.

Inclusief de al bestaande kampeerterreinen kunnen daarmee in totaal binnen de gemeente Middelburg maximaal 5 kampeerterreinen gevestigd zijn.

Een aantal gebieden in het buitengebied zijn niet geschikt voor de vestiging van nieuwe kampeerterreinen. Het gaat dan om gebieden waar een hoge mate van milieuhinder optreedt (bijvoorbeeld door wegverkeerslawaai of industrielawaai) of om gebieden met bijzondere natuurwaarden. Op de kaart behorend bij deze beleidsnota (bijlage 2) is aangegeven welke gebieden in principe geschikt zouden zijn voor de vestiging van kampeerbedrijven en welke gebieden uitgesloten zijn voor nieuwvestiging. Indien een verzoek ingediend wordt voor de vestiging van een nieuw kampeerbedrijf binnen het gebied dat in principe geschikt is voor nieuwvestiging, wordt het verzoek op detailniveau en aan de hand van de op dat moment beschikbare informatie beoordeeld om te bezien of medewerking mogelijk is.

Het principe van verevening zoals omschreven in het Omgevingsplan is van toepassing. Het vereveningsplan moet opgesteld worden door de ondernemer, in overleg met de gemeente en zal per geval beoordeeld worden, waarbij gebruik gemaakt wordt van de handreiking verevening die door de provincie Zeeland wordt opgesteld. Conform het Omgevingsplan kan verevening betekenen een investering in natuur en landschap. Daarnaast kan ook worden gedacht aan investeringen in blauw (water), in de milieukwaliteiten, de instandhouding van cultuurhistorische elementen of investeringen in publieke voorzieningen als het verbeteren van de toegankelijkheid van platteland en water. Ieder ingediend vereveningsplan zal op zijn merites worden beoordeeld.

Bij nieuwvestiging van een kampeertrein moet een centrale bedrijfsmatige exploitatie gegarandeerd worden. De exploitant is verantwoordelijk voor het voorkomen van permanente bewoning. In het contract tussen exploitant en individuele standplaatshuurder wordt contractueel vastgelegd dat permanente bewoning niet is toegestaan. Toezicht op naleving van dit contract vindt plaats door de eigenaar van het kampeertrein.

Indien voor de nieuwvestiging van de camping aanpassingen nodig zijn op het gebied van riolering, water- en elektravoorziening etc. zijn, deze kosten voor rekening van de ondernemer.

9.2. Uitbreidingsmogelijkheden bestaande kampeerterreinen

De bestaande 3 reguliere campings binnen Middelburg krijgen de mogelijkheid om uit te breiden. Deze uitbreiding moet gepaard gaan met kwaliteitsverbetering en/of productdifferentiatie. De uitbreidingsmogelijkheden voor deze campings worden niet vastgelegd in het bestemmingsplan. Als de

ondernemer een plan ontwikkelt, zal dit plan op zijn merites worden beoordeeld. Op dat moment zal worden beoordeeld in hoeverre de gewenste uitbreiding acceptabel is.

In alle gevallen geldt dat het principe van verevening zoals omschreven in het Omgevingsplan van toepassing is. Alleen in die gevallen waarbij extra ruimtebeslag uitsluitend noodzakelijk is om te voldoen aan nieuwe wettelijke vereisten, bijvoorbeeld als het gaat om eisen voor brandveiligheid van een recreatiebedrijf, is het principe van verevening niet aan de orde.

Het vereveningsplan moet opgesteld worden door de ondernemer, in overleg met de gemeente en zal per geval beoordeeld worden, waarbij gebruik gemaakt wordt van de handreiking verevening die door de provincie Zeeland wordt opgesteld. Conform het Omgevingsplan kan verevening betekenen een investering in natuur en landschap. Daarnaast kan ook worden gedacht aan investeringen in blauw (water), in de milieukwaliteiten, de instandhouding van cultuurhistorische elementen of investeringen in publieke voorzieningen als het verbeteren van de toegankelijkheid van platteland en water. Ieder ingediend vereveningsplan zal op zijn merites worden beoordeeld.

In het geval van uitbreiding en kwaliteitsverbetering moet een centrale bedrijfsmatige exploitatie gegarandeerd worden. De exploitant is verantwoordelijk voor het voorkomen van permanente bewoning. In het contract tussen ondernemer en individuele huurder moet worden vastgelegd dat permanente bewoning niet is toegestaan.

Indien voor de uitbreiding van de camping aanpassingen nodig zijn op het gebied van riolering, water- en elektravoorziening etc. zijn, deze kosten voor rekening van de ondernemer.

9.3. Standplaatsgrootte

Om voldoende kwaliteit en veiligheid te waarborgen, geldt een minimale bruto standplaatsgrootte van 300 m². Een standplaats wordt omschreven als:

“Het gedeelte van een kampeerterrein aangewezen voor recreatief nachtverblijf in één of meerdere kampeermiddelen, waarbij de standplaatsen voor kampeermiddelen nader zijn te onderscheiden in:

- permanente standplaats:

een standplaats bestemd voor het plaatsen van een kampeermiddel en twee bijzettentjes van maximaal 6 m², dat gedurende het gehele jaar aanwezig mag zijn ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

- niet-permanente standplaats:

een standplaats bestemd voor het plaatsen van één of meerdere kampeermiddelen, niet zijnde een stacaravan, ten behoeve van recreatief nachtverblijf, nader te onderscheiden in:

- a. één kampeermiddel met maximaal twee bijzettentjes, van maximaal 6 m² of;
- b. maximaal drie tentjes van maximaal 6 m².”

Deze omschrijving houdt in dat bijvoorbeeld tentenvelden opgesplitst worden in standplaatsen met een bruto oppervlakte van 300 m². Per standplaats mogen maximaal 3 kleine tentjes (maximaal 6 m²) worden geplaatst.

9.4. Bebouwingsmogelijkheden

De trend is dat recreanten steeds vaker, korter, maar ook luxueuzer op vakantie gaan. De recreatie-ondernemers moeten hun bedrijfsvoering op deze veranderende wensen van hun klanten afstemmen. Om aan de vraag te kunnen voldoen zijn kwaliteitsverbetering, productdifferentiatie en seizoensverlenging van belang.

Om ondernemers in staat te stellen in te springen op deze veranderende wensen, zal voor de reguliere kampeerterreinen in het bestemmingsplan een bebouwingspercentage in het bouwblok worden opgenomen, die de eigenaar naar wens kan inzetten. Geen bebouwing wordt toegestaan in de zone die bestemd is voor de landschappelijke inpassing van het terrein. Binnen een afstand van 50 meter van omliggende woningen, anders dan de bij het bedrijf behorende bedrijfswoning, is geen bebouwing voor centrale voorzieningen toegestaan.

De ondernemer kan dit percentage bijvoorbeeld invullen door de bouw van luxere of privé sanitaire voorzieningen, de bouw van kampeerhuisjes of trekkershutten of andere accommodatievormen.

Op grond van de jurisprudentie moeten stacaravans als bouwwerk aangemerkt worden. De mogelijkheid bestaat dat de wetgever vóór 1 januari 2008 de Woningwet op dit punt zal aanpassen, zodat stacaravans onder voorwaarden (o.a. oppervlakte) niet langer als bouwwerk aangemerkt moeten worden en daarmee niet meer bouwvergunningplichtig zijn. Dit is echter nog geen zekerheid.

Andere accommodatievormen, zoals kampeershuisjes en trekkershutten, zijn wel bouwwerken in de zin van de Woningwet en zijn dus ten allen tijde bouwvergunningplichtig.

Om te voorkomen dat grote lodges of vakantiehuizen op de kampeerterrinen worden gebouwd, wordt de maximale oppervlakte beperkt. Stacaravans, kampeershuisjes en andere accommodatievormen mogen maximaal 55 m² groot zijn, met een hoogte van maximaal 3,5 meter (gemeten vanaf het maaiveld). Per standplaats mag daarnaast maximaal 6 m² aan bijgebouwen worden geplaatst, met een hoogte van maximaal 3,5 meter (gemeten vanaf het maaiveld) en niet bestemd voor recreatief nachtverblijf.

Voldaan moet worden aan de volgende voorwaarden:

- eisen van landschappelijke inpassing;
- stacaravans, kampeershuisjes en andere accommodatievormen mogen maximaal 55 m² groot zijn en een totale hoogte hebben van maximaal 3,5 meter;
- kampeershuisjes, stacaravans en andere accommodatievormen mogen uitsluitend voor recreatief nachtverblijf gebruikt worden en mogen niet permanent worden bewoond of als tweede woning worden gebruikt;
- kampeershuisjes en andere accommodatievormen mogen uitsluitend worden geëxploiteerd via een centrale bedrijfsmatige exploitatie;
- per standplaats mag maximaal 6 m² aan bijgebouwen worden geplaatst met een totale hoogte van maximaal 3 meter.

In het bestemmingsplan zal een vrijstellingsprocedure worden opgenomen, waarmee medewerking verleend kan worden aan de plaatsing van stacaravans, kampeershuisjes en andere accommodatievormen met een oppervlakte tot maximaal 65 m². Verlening van vrijstelling is alleen mogelijk indien er in deze gevallen een brutostandplaatsgrootte van minimaal 350 m² beschikbaar is.

Geen vrijstelling zal worden verleend voor het plaatsen van stacaravans of kampeershuisjes met meer dan 1 bouwlaag, om het onderscheid tussen stacaravans/kampeershuisjes en bungalows te behouden.

9.5. Dienstwoningen

Per kampeerterrin is 1 dienstwoning toegestaan. De oppervlakte en inhoud van deze woning, inclusief uitbouwen en aangebouwde bijgebouwen, mag maximaal 200 m² c.q. 750 m³ bedragen en moet gebouwd worden binnen het bebouwingsvlak van het kampeerterrin.

Indien aangetoond kan worden dat het voor de bedrijfsvoering noodzakelijk is dat een tweede dienstwoning wordt gerealiseerd, kan medewerking aan een 2^e dienstwoning worden verleend.

9.6. Toeristische en vaste standplaatsen

Een onderscheid tussen vaste en toeristische standplaatsen wordt noodzakelijk geacht. De redenen hiervoor zijn drieledig:

- voorkomen van uitponding en daarmee permanente bewoning;
- het verschil in bestedingen bij toeristische standplaatsen ten opzichte van vaste standplaatsen;
- het risico op ruimtelijk kwaliteitsverlies.

Om deze redenen zal per kampeerterrin in het bestemmingsplan worden vastgelegd hoe de verhouding tussen permanenten en toeristische plaatsen moet zijn.

Voor alle reguliere kampeerterrinen geldt dat op het terrein minimaal 50% van de standplaatsen toeristische plaatsen moet zijn.

In het bestemmingsplan wordt een flexibiliteitsregeling opgenomen waarmee een afwijking van 10% is toegestaan. Deze afwijking kan alleen worden toegepast in situaties waarbij het kampeerterrin planologisch bestemd is en het terrein voldoet aan de eisen voor landschappelijke inpassing.

Voor de kleinschalige kampeerterrinen geldt dat uitsluitend toeristische standplaatsen zijn toegestaan (zie ook pagina 11 van deze nota).

9.7. Verkeer

Voor alle kampeerterrinen geldt een parkeernorm van 1 parkeerplaats per standplaats. Daarnaast moet minimaal 10% extra bezoekersparkeerplaatsen op het terrein aanwezig zijn.

De ondernemer is verantwoordelijk voor een goede ontsluiting van het terrein. Hierover dient overleg plaats te vinden met de wegbeheerder.

Indien op het terrein specifieke aangewezen camperstandplaatsen aanwezig zijn, hoeft voor deze plaatsen niet aan de parkeernorm voldaan te worden, aangezien campers geen aanvullende parkeerplaats nodig hebben.

9.8. Veiligheid

Voor wat betreft regels met betrekking tot veiligheid en gezondheid wordt aangesloten bij de bestaande regelgeving, zoals het besluit Externe Veiligheid, het Bouwbesluit. De gemeente stelt geen aanvullende eisen met betrekking tot veiligheid, gezondheid en hygiëne, met uitzondering van voorschriften op het gebied van brandveiligheid. Voor dit onderwerp wordt verwezen naar hoofdstuk 11 van deze nota.

10. Tijdelijke opvang seizoensgebonden arbeid

In de agrarische sector bestaat de behoefte om seizoensgebonden arbeidskrachten tijdelijk te kunnen opvangen op eigen terrein. In de afgelopen jaren vond deze opvang plaats op minicampings in de omgeving. Het is echter steeds moeilijker om beschikbare plaatsen op minicampings te vinden. Om een goede huisvesting voor de seizoenswerkers te garanderen, bestaat de behoefte de opvang op het agrarisch bouwblok plaats te laten vinden.

In mei 2006 is aan het fruitteeltbedrijf aan de Oude Rijksweg 112 te Nieuw en Sint Joosland een tijdelijke ontheffing, tot 1 januari 2008, verleend voor de realisatie van een agrarische werkcamping. Aan deze tijdelijke ontheffing zijn de volgende voorwaarden verbonden:

- maximaal 5 kampeermiddelen;
- de kampeermiddelen mogen maximaal 10 weken in de periode augustus tot en met oktober worden geplaatst;
- de kampeermiddelen moeten na de voorgeschreven periode van 10 weken worden verwijderd;
- de kampeermiddelen mogen uitsluitend ten behoeve van seizoensarbeiders werkzaam op het eigen agrarisch bedrijf;
- de kampeermiddelen moeten minimaal 30 meter achter de voorgevel van de woning worden geplaatst, in verband met verkeerslawaaï.

De ontheffing is tijdelijk verleend in afwachting van definitief gemeentelijk beleid op dit gebied en omdat de grond van de ontheffing (de WOR) op 1 januari 2008 komt te vervallen.

Voor de opvang van deze tijdelijke arbeidskrachten kan worden gedacht aan huisvesting in bestaande panden op het agrarisch bouwblok. Voor deze inpandige huisvesting zou gebruik gemaakt kunnen worden van het beleid voor Nieuwe Economische Dragere (NED). Het Omgevingsplan geeft aan dat in deze gevallen afgezien kan worden van de vereiste vereveningsbijdrage, zodat deze optie voor de ondernemers financieel aantrekkelijker wordt.

Voor huisvesting buiten gebouwen, bijvoorbeeld in stacaravans of woonunits, kan een specifieke vorm van kleinschalig kamperen worden toegepast, die speciaal bedoeld is om in deze tijdelijke behoefte te voldoen. Het gaat dan om de zogenaamde "agrarische werkcamping".

In het bestemmingsplan Buitengebied zal een vrijstellingsbevoegdheid worden opgenomen waarmee medewerking kan worden verleend aan de realisatie van een agrarische werkcamping, die gedurende een aaneengesloten periode van maximaal 10 weken per jaar gebruikt mag worden. Aan toepassing van deze bevoegdheid worden de volgende voorwaarden gesteld:

- toepassing is uitsluitend mogelijk bij volwaardige agrarische grondgebonden bedrijven;
- de werkcamping mag uit maximaal 5 kampeermiddelen bestaan;
- de kampeermiddelen mogen uitsluitend op het agrarisch bouwblok geplaatst worden;
- als kampeermiddelen zijn stacaravans of woonunits toegestaan;
- voldaan dient te worden aan de eisen uit het Bouwbesluit;
- de kampeermiddelen mogen gedurende de oogstperiode een aaneengesloten periode van maximaal 10 weken per jaar worden geplaatst;
- de kampeermiddelen moeten na de oogstperiode van het perceel worden verwijderd;
- op de werkcamping mogen uitsluitend seizoensgebonden arbeiders worden gehuisvest die werkzaam zijn op het agrarisch bedrijf waar de werkcamping is gevestigd;
- op het agrarisch bouwblok moet voorzien worden in voldoende parkeergelegenheid, waarbij een parkeernorm geldt van 1 parkeerplaats per kampeermiddel;
- om de kampeermiddelen aan het oog te onttrekken, dient het agrarisch bouwblok landschappelijk ingepast te zijn/worden door middel van een beplantingsstrook met een breedte van minimaal 5 meter. De beplanting dient te bestaan uit een streekeigen- en gebiedseigen assortiment.

11. Brandveiligheid Kampeerterreinen

In juni 2004 is door de Regionale Brandweer Zeeland een "richtlijn brandveiligheid kampeerterreinen Zeeland 2004" opgesteld. Doel van de richtlijn was een eenduidig beleid op het gebied van brandveiligheid.

Over de richtlijn is veel discussie ontstaan tussen brandweer en ondernemers. De ondernemers waren van mening dat de gestelde eisen te hoog en onhaalbaar waren en de overgangstermijn daarnaast te kort was. Naar aanleiding van deze discussie heeft de Veiligheidsregio Zeeland een "handreiking brandveiligheid kampeerterreinen Zeeland" (bijlage 3) opgesteld. Deze handreiking is in concept gereed en zal naar verwachting nog voor de zomer van 2007 worden vastgesteld. In dit hoofdstuk wordt uitgegaan van de concepttekst van de handreiking.

Op dit moment is er nog geen uniforme landelijke wetgeving op het gebied van brandveiligheid voorhanden. De voorschriften rondom brandveiligheid zijn in diverse rechtsgebieden ondergebracht, bijvoorbeeld in het Bouwbesluit, de Bouwverordening en de Brandveiligheidsverordening. De handreiking heeft tot doel de brandveiligheidsvoorschriften voor bestaande en nieuw kampeerterreinen nader te specificeren. Daarnaast is het doel de voorschriften uit verschillende wet- en regelgeving in één document op te nemen. Tot slot wordt er naar gestreefd de brandveiligheidsvoorschriften tussen gemeenten onderling op elkaar af te stemmen.

11.1 Voorschriften brandveiligheid

De richtlijn geeft voorschriften over de bereikbaarheid, inrichting en constructie van een kampeerterrein. Daarnaast worden regels gesteld over bluswatervoorzieningen, elektrische- en gasinstallaties en worden gebruiksvoorschriften voor kampeerterreinen gegeven.

Voor de inrichting van een terrein worden op hoofdlijnen de volgende eisen gesteld:

- De afstand van een kampeervak tot de perceelsgrens is tenminste 5 meter.
- Voor permanente standplaatsen geldt een weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag (WBDBO) van ten minste 30 minuten tussen kampeervakken. Hieraan wordt voldaan indien tussen kampeervakken een vrije ruimte is van tenminste 5 meter of een bouwkundige voorziening wordt getroffen, waardoor de WBDBO van 30 minuten conform NEN 6068 en NPR 6091 wordt bereikt.
- Niet permanente standplaatsen moeten zo gesitueerd zijn dat een onbeheersbare brand wordt voorkomen. Hieraan wordt voldaan indien de standplaatsen zijn gesitueerd in een brandcompartiment (BC) van maximaal 1000 m² en de WBDBO tussen de brandcompartimenten tenminste 30 minuten is. Daaraan wordt voldaan indien tussen brandcompartimenten een vrije ruimte bestaat van tenminste 5 meter.
- Bij kampeervakken voor niet-permanente standplaatsen (voor zover deze niet liggen in een brandcompartiment zoals hierboven vermeld) moet de WBDBO tenminste 20 minuten zijn. Hieraan wordt voldaan indien tussen de kampeervakken een vrije ruimte is van tenminste 3 meter of een bouwkundige voorziening wordt getroffen, waardoor de WBDBO van 20 minuten conform de NEN 6068 en de NPR 6091 wordt bereikt.
- Er moet een doorgaande, verharde route met een breedte van tenminste 3,5 meter en een hoogte van ten minste 4,2 meter vrijgehouden worden.
- Afhankelijk van de omvang van het terrein moet er tenminste 1 primaire bluswatervoorziening aanwezig zijn. Daarnaast moet ook een secundaire bluswatervoorziening aanwezig zijn. Beide zijn ter beoordeling en goedkeuring door de commandant brandweer.

Deze eisen betekenen dus dat tussen kampeervakken door middel van het vrij houden van een ruimte van 5 meter of door de bouw van een brandwerende afscheiding een brandwerendheid van tenminste 30 minuten gerealiseerd moet worden.

Dit houdt tevens in dat auto's, bijgebouwen en kampeermiddelen minimaal 5 meter vrij van de auto's, bijgebouwen en kampeermiddelen van de burens moeten staan. Hierdoor blijft altijd een vrije tussenruimte van 5 meter tussen de eigendommen van personen bestaan.

Het fysiek aangeven van de kampeervakken op een terrein is moeilijk. Het is een theoretisch begrip. Afhankelijk van de plaatsing van bijgebouwen en auto's moet per situatie de kampeervakken vast worden gelegd.

11.2 Juridische context

Bij de voorschriften op het gebied van brandveiligheid gaat het om zaken die niet planologisch relevant zijn en die daarmee niet in het bestemmingsplan geregeld kunnen worden. Om de brandveiligheidsvoorwaarden af te dwingen, moet daarom gekeken worden naar andere mogelijkheden.

De brandweer stelt een aantal varianten voor:

- Variant 1: Opnemen van de voorwaarden in een afzonderlijke gebruiksvergunning op grond van de Brandveiligheidsverordening;
- Variant 2: Opnemen van de voorwaarden in de benodigde gebruiksvergunning voor de aanwezige bouwwerken;
- Variant 3: Opnemen van de voorwaarden in een kampeerexploitatievergunning op grond van een afzonderlijke Kampeerverordening.

Ad variant 1:

De handreiking Brandveiligheid Kampeerterrinen kan aan de Brandveiligheidsverordening toegevoegd worden. Dit kan door aan de al bestaande verordening een lid toe te voegen, waarin wordt gesteld dat kampeerterrinen dienen te voldoen aan de brandveiligheidsvoorschriften in de bijlage bij de verordening. Een wijziging van de brandveiligheidsverordening moet door de gemeenteraad worden vastgesteld. Een voordeel is dat in dit geval de brandveiligheidsvoorschriften afzonderlijk worden geregeld. Een nadeel is dat de gebruikers een extra vergunning moeten aanvragen, waarvoor ook extra leges in rekening gebracht kunnen worden.

Ad variant 2:

De brandveiligheidsverordening is van toepassing in die gevallen waar geen sprake is van bouwwerken als bedoeld in de Woningwet en de Bouwverordening. De gebruiksvergunning geldt alleen voor de aanwezige bouwwerken. Het regelen van brandveiligheidsvoorwaarden op het terrein buiten de bouwwerken, is het oneigenlijk gebruik maken van regelgeving. Deze oplossing biedt onvoldoende juridische basis om de brandveiligheidsvoorschriften af te dwingen.

Een voordeel zou kunnen zijn dat alle gebruiksvoorschriften van zowel de gebouwen als het open terrein in één vergunning zijn opgenomen. Hierdoor moet slechts één vergunning worden aangevraagd en één maal leges worden voldaan.

Ad variant 3:

De oude kampeerexploitatievergunningen zijn gebaseerd op de Wet Openluchtrecreatie. De wettelijke basis hiervan komt dus per 1 januari 2008 te vervallen. Deze beleidsnota gaat uit van het regelen van kampeerterrinen via het bestemmingsplan. Een afzonderlijke kampeerexploitatievergunning is daarmee niet langer noodzakelijk. Het opstellen van een Kampeerverordening uitsluitend voor het reguleren van de brandveiligheidsvoorschriften lijkt overbodig, gezien de al bestaande Brandveiligheidsverordening. Een nadeel is ook dat ondernemers in dit geval een afzonderlijke vergunning aan moeten vragen.

Concluderend lijkt variant 1 de meest geëigende manier om de brandveiligheidsvoorschriften te regelen. De verordening is specifiek van toepassing verklaard op gebieden waar geen sprake is van bouwwerken als bedoeld in de Woningwet en de Bouwverordening. Het toevoegen van regels aan deze verordening omtrent brandveiligheid op kampeerterrinen is een logische stap. Daarnaast zijn zaken rondom brandveiligheid op het kampeerterrein op deze manier op een heldere manier geregeld.

Een nadeel is wel dat de ondernemer een aanvullende gebruiksvergunning aan zal moeten vragen, naast de benodigde gebruiksvergunning voor de bouwwerken op zijn terrein. Dit kan extra administratieve rompslomp en aanvullende kosten in de vorm van leges met zich meebrengen.

11.3 Overgangsregeling

Het is niet mogelijk alle kampeerterrinen direct aan de "nieuwe" voorschriften te laten voldoen. In die gevallen waar een nieuw kampeerterrein wordt aangelegd, of bestaande terreinen worden geherstructureerd of uitgebreid moeten de brandveiligheidsvoorwaarden meegenomen worden in de planvorming. Voor bestaande kampeerterrinen wordt een overgangstermijn ingesteld.

In overleg met de Stadsgewestelijke brandweer moeten ondernemers een plan van aanpak opstellen waarin wordt aangegeven op welke manier en binnen welke termijn aan de brandveiligheidsvoorwaarden voldaan wordt. Per situatie zal hierbij beoordeeld moeten worden wat een redelijke termijn is om dit plan van aanpak op te stellen.

Nadat het plan van aanpak door de brandweer is goedgekeurd, zal het kampeerterrein conform het plan moeten worden ingericht. Per situatie zal beoordeeld moeten worden wat de termijn is waarbinnen de voorzieningen getroffen worden. Bij de bepaling van de termijn wordt gekeken naar zaken als: economische haalbaarheid, oppervlakte kampeerterrein, aantal kampeereenheden, aard van de te treffen voorzieningen en het aantal te treffen voorzieningen. Als richtlijn worden de volgende termijnen gehanteerd:

- kampeerterreinen met minder dan 100 kampeerplaatsen dienen binnen 3 jaar aan de voorwaarden van het beleid te voldoen;
- kampeerterreinen met meer dan 100 kampeerplaatsen dienen binnen 5 jaar aan de voorwaarden van het beleid te voldoen.

In de huidige kampeervergunningen voor de reguliere kampeerterreinen wordt een afstand aangehouden van 3 meter tussen de kampeervakken voor permanente standplaatsen. De vergroting van deze afstand tot 5 meter kan voor sommige ondernemers een probleem betekenen, omdat zij op hun terrein geen mogelijkheden hebben aan deze voorwaarde te voldoen, zonder hiervoor eenheden op te offeren. Een termijn van 3 of 5 jaar om de aanpassingen door te voeren kan voor ondernemers een belemmering betekenen. Daarnaast is het lastig om wijzigingen juridisch af te dwingen, als op het kampeerterrein geen plannen voor uitbreiding of kwaliteitsverbetering spelen.

11.4 Beleid

De voorschriften uit de Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen Zeeland worden toegevoegd aan de Brandveiligheidsverordening, door aan artikel 2.2.1. een vierde lid toe te voegen waarin wordt aangegeven dat kampeerterreinen bovendien moeten voldoen aan de brandveiligheidsvoorschriften in de bijlage bij de verordening.

In de brandveiligheidsvoorschriften worden ten opzichte van de handreiking van de brandweer een tweetal wijzigingen doorgevoerd te weten:

- bij bestaande kampeervakken met permanente standplaatsen wordt de WBDBO verlaagd tot tenminste 20 minuten. Dit houdt in dat een afstand van minimaal 3 meter tussen kampeervakken moet bestaan.
- Bij bestaande brandcompartimenten met niet-permanente standplaatsen wordt de WBDBO verlaagd tot tenminste 20 minuten. Dit houdt in dat een afstand van minimaal 3 meter tussen brandcompartimenten moet bestaan.

Op deze manier kan de bestaande situatie bij kampeerterreinen waar geen plannen voor herstructurering of uitbreiding spelen, behouden worden en hoeven ondernemers geen extra investeringen te doen om te voldoen aan de brandveiligheidsvoorschriften.

Bijlage 1: Begrippenlijst

Bebouwingspercentage:

Een op de bestemmingsplankaart of in de voorschriften aangegeven percentage, dat de grootte van het deel van een terrein aangeeft dat maximaal mag worden bebouwd met gebouwen en overkappingen.

Bijgebouw:

Een op de standplaats en van het kampeermiddel vrijstaand bouwwerk, dat ten dienste staat van het kampeermiddel en door zijn ligging, constructie of afmetingen ondergeschikt is aan dat kampeermiddel.

Centrale bedrijfsmatige exploitatie:

Het via een bedrijf, stichting of andere rechtspersoon voeren van een gezamenlijk beheer en exploitatie van alle op een recreatieterrein aanwezige standplaatsen, kampeershuisjes en zomerhuisjes, gericht op het bieden van – permanent wisselende – recreatieve (nacht)verblijfsmogelijkheden.

(Dienst)woning:

Een gebouw, dat dient voor de huisvesting van één huishouden.

Groepskamperen:

Recreatief nachtverblijf door groepen in kampeermiddelen met een omvang van 10 slaapplekken of meer.

Kampeershuisje:

Een eenvoudig gebouw met een beperkte inhoud en oppervlakte waarvan de muren niet uit steen, beton of vergelijkbare materialen bestaan dat is bestemd voor recreatief nachtverblijf voor personen die hun hoofdverblijf elders hebben zoals een kampeerchalet, een trekkershut of een campinglodge.

Kampeermiddel:

- a. een tent, tentwagen, kampeerauto of (sta)caravan, danwel
- b. enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde waarvoor ingevolge artikel 40 van de Woningwet een bouwvergunning nodig is,
- c. één en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht, dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf en waarvan de gebruikers hun hoofdverblijf elders hebben.

Kampeerterrein:

Terrein of plaats geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

Kampeervak:

Een cluster van bijgebouwen, auto's en kampeermiddel(en) op één standplaats.

Kamperen op eigen terrein:

Het plaatsen van kampeermiddelen voor eigen gebruik voor korte perioden door de rechthebbende op een terrein.

Kleinschalig kamperen:

Een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van maximaal 25 kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf, verdeeld over maximaal 25 kampeerplaatsen.

Landschaps- en natuurbeschermingsdeskundige:

Een door het college aan te wijzen onafhankelijke deskundige of onafhankelijke commissie van deskundigen op het gebied van landschap en natuur.

Niet-regulier kampeerterrein:

Een recreatiebedrijf met over het algemeen recreatie als neventak, waarbij door aard, ligging en omvang van de voorzieningen en koppeling met overige functies, minder intensief op het terrein wordt gecreëerd en

naast verblijfsrecreatie sprake is van een subbestemming waarvoor aan specifieke voorwaarden moet worden voldaan, met veelal de nadruk op landschappelijke kwaliteiten, zoals: fruitgaardbedrijf, boerenboscamping, landschapscamping, natuurcamping of kleinschalig kampeerterrein.

Permanent wonen:

het verblijven op de kampeerplaats in een kampeermiddel met het kennelijke doel om dat kampeermiddel als hoofdverblijf te gebruiken.

Permanente standplaats:

Een standplaats bestemd voor het plaatsen van een kampeermiddel, dat gedurende het gehele jaar aldaar aanwezig mag zijn ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

Regulier kampeerterrein:

Een recreatiebedrijf met recreatie als hoofdtak, waarbij intensief op het terrein wordt gerecreëerd en naast de hoofdbestemming verblijfsrecreatie, geen sprake is van een subbestemming.

Stacaravan:

Een kampeermiddel uit één niet-samengesteld geheel, die in zijn geheel (over de weg) vervoerd kan worden met een maximale oppervlakte van 55 m², één bouwlaag en maximaal 3,50 meter hoog, gemeten vanaf het maaiveld.

Standplaats:

Het gedeelte van een kampeerterrein aangewezen voor recreatief nachtverblijf in één of meerdere kampeermiddelen, waarbij de standplaatsen voor kampeermiddelen nader zijn te onderscheiden in:

a. permanente standplaats:

een standplaats bestemd voor het plaatsen van een kampeermiddel en twee bijzettentjes van maximaal 6 m², dat gedurende het gehele jaar aanwezig mag zijn ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

b. niet-permanente standplaats:

een standplaats bestemd voor het plaatsen van één of meerdere kampeermiddelen, niet zijnde een stacaravan, ten behoeve van recreatief nachtverblijf, nader te onderscheiden in:

- één kampeermiddel met maximaal twee bijzettentjes, van maximaal 6 m² of;
- maximaal drie tentjes van maximaal 6 m².

Toeristische standplaats:

Standplaats waar slechts gedurende een beperkte aaneengesloten periode van ten hoogste enige weken een mobiel kampeermiddel wordt geplaatst.

Uitponden:

Het verkaveld verkopen of in erfpacht uitgeven van standplaatsen op recreatieterreinen aan derden.

Verenigingskamperen:

Het houden van een kampeerterrein door een ideële organisatie met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard ten behoeve van eigen doeleinden, waarbij gelegenheid wordt gegeven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen.

WBDBO:

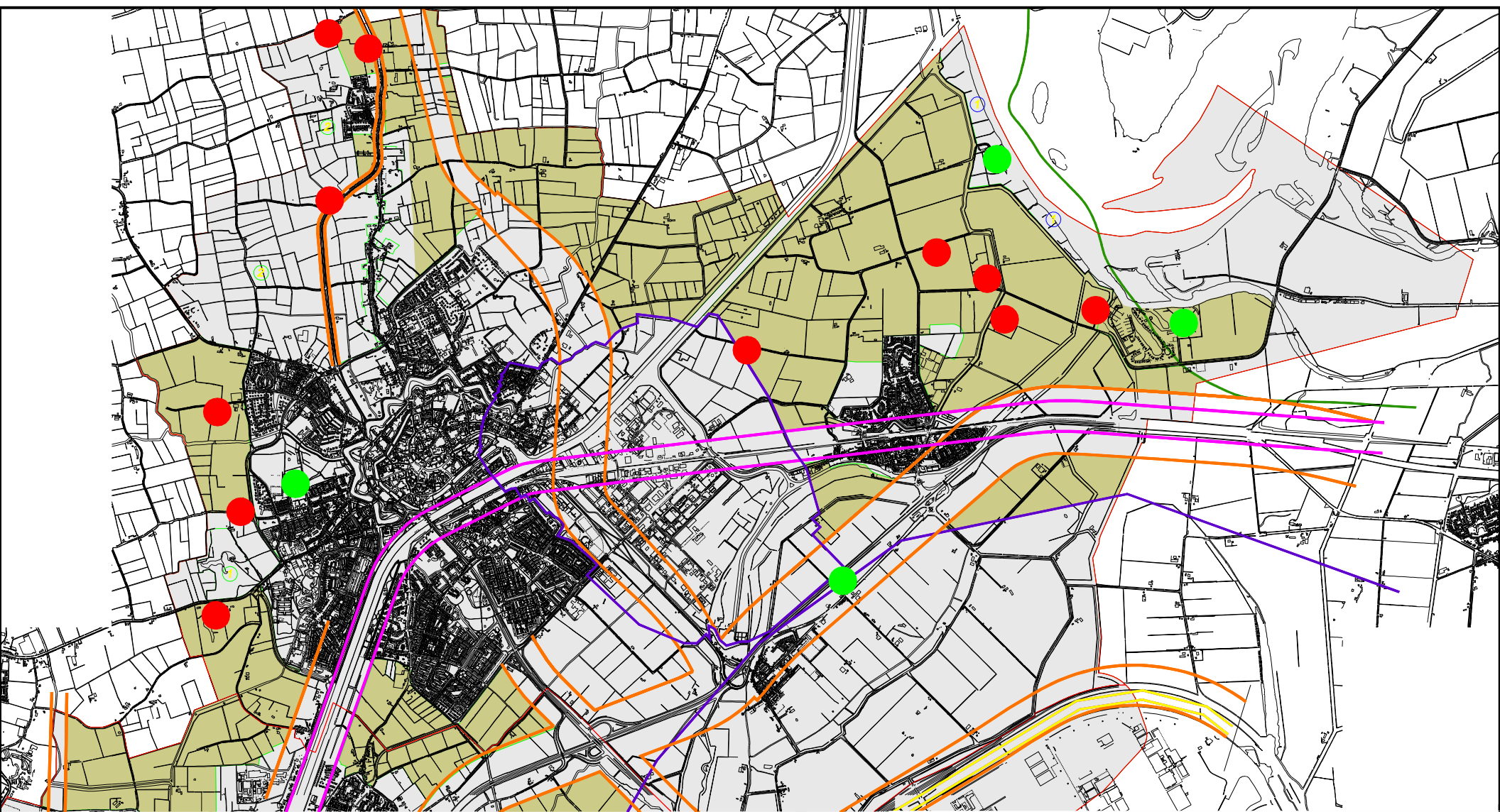
Weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag.

Bijlage 2: Kaart vestigingsmogelijkheden recreatie

Op deze kaart is aangegeven welke gebieden niet in geschikt zijn voor recreatieve functies, onder andere vanwege belemmeringen op het gebied van milieu of nabijgelegen natuurgebieden.

Daarnaast geeft de kaart een aantal gebieden aan die in principe geschikt zouden zijn voor verblijfsrecreatieve functies. De gebieden zijn indicatief. Indien een verzoek voor de vestiging of uitbreiding van recreatieve functies in deze gebieden wordt ingediend, wordt op detailniveau beoordeeld of er belemmeringen zijn voor de recreatieve functie.

Bijlage 3: Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen

- Mini campings
- Kampeerbedrijven
- Gebied in principe geschikt voor kamperen
- Gebied niet geschikt voor kamperen

Beleidsaspect

- 1 Natuurgebied
- 2 Gebied met bijzondere waarden

Milieuhinder

- Wegverkeerslawaai 50 dB(A) contour
- Spoorweglawaai 57 dB(A) contour
- 50 BKL geluidzone luchtvaartterrein
- Industrielawaai zonegrens ex artikel 53 Wgh
- Hoogspanningsleiding

GEMEENTE MIDDELBURG

DIENTS RUIMTE

AFDELING : Ruimtelijk Beleid

postbus 6000
4330 LA Middelburg
telefoon : 0118-675000
telefax : 0118-623717
bezoekadres: Kanaalweg 3
e-mail : info@middelburg.nl

werkgebied : Stedenbouw en Verkeer	schaal : 1:35.000
werk :	datum : 11-12-2006
onderdeel : Overzichtskaart Campings	getekend : RH
	teknr. :

Brandweer

Handreiking Brandveiligheid

Kampeerterreinen Zeeland

2007

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Inleiding.....	3
1.1 Inleiding.....	3
1.2 Doel van deze handreiking.....	3
1.3 Totstandkoming van deze handreiking.....	3
1.4 Implementering van deze handreiking.....	4
1.5 Overgangsregeling.....	4
1.6 Leeswijzer.....	5
Hoofdstuk 2 Wettelijke kaders.....	6
2.1 Inleiding.....	6
2.2 Wet op de openluchtrecreatie.....	6
2.3 Brandweerwet 1985 en Brandbeveiligingsverordening.....	7
2.4 Woningwet, Bouwbesluit en Bouwverordening.....	7
2.6 Wet milieubeheer.....	8
2.7 Verwevenheid brandveiligheid; hoe nu verder?.....	9
2.8 Waarom deze handreiking?.....	10
2.8.1 Varianten.....	10
2.8.2 Wettelijke verankering varianten.....	10
2.8.3 Keuze variant.....	11
Hoofdstuk 3 Brandveiligheidsvoorschriften kampeerterreinen.....	12
Paragraaf I Bereikbaarheid.....	12
Paragraaf II Inrichting terrein.....	12
Paragraaf III Installaties.....	13
Paragraaf IV Gebruiksvoorschriften.....	14
Hoofdstuk 4 Toelichtingen op brandveiligheidsvoorschriften kampeerterreinen.....	18
Paragraaf I Bereikbaarheid.....	18
Paragraaf II Inrichting.....	18
Paragraaf III Installaties.....	21
Paragraaf IV Gebruiksvoorschriften.....	22
Bijlage 1: Definities en termen.....	24
Bijlage 2: Naslagwerken.....	26

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Inleiding

Wie in de provincie Zeeland wil kamperen, kan kiezen uit bijna 200 grotere kampeerterreinen en ruim 300 kleinschalig kamperen (mini-campings).

De verbindingen via de Deltadammen, Zeelandbrug, Oosterscheldekering en Westerscheldetunnel hebben de toeristenstroom sterk doen groeien. De kuststrook met het bijbehorende strand speelt hierbij een bijzondere rol. Bijna overal ligt achter deze stranden een fraaie duinenrij. Naast de kust zijn ook het Veerse Meer, de Grevelingen en de Oosterschelde de grote trekpleisters.

Het toerisme is van grote betekenis voor de Zeeuwse economie. Het toerisme in Zeeland heeft jaarlijks een grote omzet en zorgt voor de werkgelegenheid van vele duizenden personen. Het aantal toeristische overnachtingen ligt tussen de dertien en de veertien miljoen per jaar.

1.2 Doel van deze handreiking

Op het gebied van brandveiligheidsvoorschriften voor kampeerterreinen is Zeeland geen voorloper in Nederland. Een belangrijke reden waarom op het gebied van brandbeveiliging op kampeerterreinen nog weinig is gedaan, is het feit dat er op dit moment geen uniforme wetgeving voor handen is, waarin de brandveiligheidsvoorschriften zijn opgenomen waaraan nieuwe of bestaande kampeerterreinen dienen te voldoen. Dit in tegenstelling tot bijvoorbeeld bouwwerken waarbij in het Bouwbesluit zeer gedetailleerd is weergegeven waaraan het bouwwerk dient te voldoen. Bovendien zijn de voorschriften ten aanzien van de brandveiligheid in verschillende rechtsgebieden ondergebracht. Hierbij kan gedacht worden aan het Bouwbesluit, de Bouwverordening, de Wet milieubeheer, de Brandbeveiligingsverordening, de Wet op de Openlucht recreatie en de Algemeen plaatselijke verordening. Door het gebrek aan landelijk vastgestelde regels alsmede de versnippering van de brandveiligheidsvoorschriften is het voor exploitanten van kampeerterreinen niet altijd duidelijk hoe alles precies in elkaar zit. Door deze onduidelijkheid kunnen de voorschriften van gemeente tot gemeente verschillen.

Deze handreiking heeft in eerste instantie tot doel brandveiligheidsvoorschriften voor bestaande en nieuwe kampeerterreinen nader te specificeren. De leemte in het ontbreken van specifieke brandveiligheidsvoorschriften voor kampeerterreinen wordt met deze handreiking ondervangen. Bovendien heeft deze handreiking tot doel om alle voorschriften die vanuit verschillende wet- en regelgeving over het kampeerterrein en de bouwwerken op het kampeerterrein worden uitgestort in een document op te nemen. Deze opsomming kan logischerwijs niet limitatief zijn omdat iedere gemeente bij een specifieke situatie specifieke voorschriften kan opnemen, maar deze uiteenzetting geeft wel een beter inzicht in de voorwaarden ten aanzien van brandveiligheid.

Bovendien wordt, door het opstellen van deze handreiking op regionaal en in Zeeland tevens provinciaal niveau, gestreefd om de brandveiligheidsvoorschriften tussen gemeenten onderling op elkaar af te stemmen.

1.3 Totstandkoming van deze handreiking

Deze handreiking is in samenwerking tussen de Veiligheidsregio Zeeland en een aantal betrokken gemeenten tot stand gekomen. De volgende gemeenten hebben via een afvaardiging in verschillende overleggen een bijdrage geleverd: Schouwen-Duiveland, Noord-Beveland, Veere, Tholen en Sluis.

Bij de totstandkoming van dit beleid is bovendien rekening gehouden met de haalbaarheid van de opgenomen voorwaarden. De geformuleerde voorwaarden zijn een minimumniveau. Exploitanten van kampeerterreinen zijn vrij om aanvullende brandveiligheidsvoorzieningen te treffen. Dit wordt zelfs toegejuicht, maar het kan niet worden afgedwongen.

1.4 Implementering van deze handreiking

De Veiligheidsregio Zeeland zal deze handreiking aan de besturen van de Zeeuwse gemeenten aanbieden. De regionale brandweer heeft niet de positie om deze besturen te verplichten dit beleid één op één over te nemen. Het is aan de gemeenteraad en het college van burgemeester en wethouders van iedere gemeente om te beslissen om dit beleid aan te nemen. Deze handreiking is van toepassing voor nieuw te realiseren, her in te richten of gedeeltelijk opnieuw in te richten en bestaande kampeerterreinen. Voorts heeft het bestuur een beleidskeuze om in uitzondering van deze handreiking voor bestaande kampeerterreinen tussen de kampeervakken op permanente standplaatsen de Weerstand tegen Brand Doorslag en Brand Overslag (WBDBO) te verlagen tot tenminste 20 minuten (afstandseis 3 meter). Dit geldt ook voor de WBDBO tussen de brandcompartimenten bij niet permanente standplaatsen.

De regionale brandweer beklemtoont wel dat het wenselijk is dat de betrokken gemeenten de geformuleerde voorwaarden overnemen, waardoor uniformiteit tussen de gemeenten wordt behaald. Het beleid zal binnen iedere gemeente bestuurlijk moeten worden vastgesteld. Verderop in dit document wordt de juridische status en het onderbrengen van de aanvullende voorwaarden nader beschreven.

1.5 Overgangsregeling

Het is niet mogelijk om de wereld binnen één dag te veranderen. Ook voor dit beleid geldt dat het niet mogelijk is om binnen één dag alle kampeerterreinen aan alle 'nieuwe' voorschriften te laten voldoen. Bij het aanleggen van nieuwe kampeerterreinen, het herstructureren van bestaande kampeerterreinen of het uitbreiden van een bestaande kampeerterreinen kunnen de voorwaarden van dit beleid worden meegenomen. Voor bestaande kampeerterreinen zal een overgangstermijn moeten worden afgesproken.

Door de exploitant van een kampeerterrein zal een plan van aanpak moeten worden opgemaakt om de kampeerterreinen aan de voorschriften van dit beleid te laten voldoen. In dit plan van aanpak zal moeten worden aangegeven hoe en binnen welk tijdsbestek aan de voorschriften zal worden voldaan. De termijn voor het maken en indienen van een plan van aanpak is situationeel afhankelijk. Per situatie zal beoordeeld moeten worden wat een redelijke termijn is om een gedegen plan van aanpak op te stellen.

Nadat het plan van aanpak is opgesteld en goedgekeurd, zal het kampeerterrein conform de voorschriften moeten worden ingericht. De termijn voor de uitvoering is ook weer situationeel afhankelijk. Per situatie zal beoordeeld moeten worden wat de termijn is waarbinnen de voorzieningen dienen te worden getroffen. Hierbij spelen kenmerken als economische haalbaarheid, oppervlakte kampeerterrein, aantal kampeereenheden, aard van de te treffen voorzieningen en het aantal te treffen voorzieningen een rol. Als richtlijn kunnen de volgende termijnen worden gehanteerd:

- kampeerterreinen met minder dan 100 kampeerplaatsen dienen binnen 3 jaar aan de voorwaarden van dit beleid te voldoen
- kampeerterreinen met meer dan 100 kampeerplaatsen dienen binnen 5 jaar aan de voorwaarden van dit beleid te voldoen.

1.6 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 worden de wettelijke kaders nader beschreven. In dit hoofdstuk ligt de nadruk op de brandveiligheidsvoorschriften die in verschillende wet- en regelgevingen zijn ondergebracht. Daarbij komt men tot het inzicht dat er een leemte bestaat voor de brandveiligheidsvoorschriften voor kampeerterrainen.

In hoofdstuk 3 zijn de brandveiligheidsvoorschriften voor kampeerterrainen opgenomen. Deze voorschriften zijn in vier verschillende paragrafen ondergebracht:

De brandveiligheidsvoorschriften uit het derde hoofdstuk worden in hoofdstuk 4 nader toegelicht.

In deze handreiking wordt veelvuldig inhoudelijk ingegaan op voorschriften uit gemeentelijke verordeningen (Brandbeveiligingsverordening en Bouwverordening). Deze verordeningen worden door de gemeenteraad vastgesteld en kunnen daardoor per gemeente van inhoud verschillen. Het is met andere woorden mogelijk dat bepaalde voorschriften niet in een verordening van een gemeente zijn opgenomen.

Hoofdstuk 2 Wettelijke kaders

2.1 Inleiding

Voor een goed beeld van de brandveiligheidsvoorschriften die voor kampeerterrainen kunnen worden gesteld, is het raadzaam om de wet- en regelgeving ten aanzien van kampeerterrainen nader onder de loep te nemen. Hieronder worden de Wet op de openluchtrecreatie, de Brandbeveiligingsverordening, de Woningwet (Bouwbesluit en Bouwverordening) en de Wet milieubeheer beknopt uiteengezet. In deze uiteenlopende wet- en regelgeving worden voorschriften gesteld ten aanzien van brandveiligheid. Het aspect brandveiligheid is helaas niet in één regeling vervat, maar in verschillende wetten, besluiten en vergunningen geregeld. Zo worden de eisen voor het brandveilig bouwen van een bouwwerk in het Bouwbesluit geregeld, de bereikbaarheid van het terrein in de Brandbeveiligingsverordening, het brandveilig gebruiken van bouwwerken in de gebruiksvergunning en brandveiligheid en de gevolgen voor het milieu in de Wet milieubeheer. Het is niet altijd duidelijk waarin wat is geregeld, laat staan hoe deze verschillende wetten en besluiten verweven zijn. Toch is afstemming tussen de voorschriften van de afzonderlijke wet- en regelgeving noodzakelijk. Niet alleen voor de exploitant, maar ook voor de toetsende overheid. Daarbij komt dat het stellen van voorschriften alsmede de uitvoering van de regels op verschillende niveaus zijn gesitueerd. In het ene geval worden de regels door het Ministerie opgesteld (zoals het Bouwbesluit) en in andere gevallen door de gemeente (bijvoorbeeld de Bouwverordening). Door deze verscheidenheid is niet altijd voor een ieder duidelijk hoe het nu alles met elkaar is verweven. Het onderstaande beoogt meer duidelijkheid te verschaffen.

2.2 Wet op de openluchtrecreatie

Op grond van artikel 8 lid 1 van de Wet op de openluchtrecreatie is het verboden zonder vergunning (kampeerexploitatievergunning) van burgemeester en wethouders een kampeerterrain te houden. In het tweede lid van dit artikel wordt een uitzondering, een ontheffing, gemaakt op het eerste lid voor wat betreft: het houden van een kampeerterrain voor ten hoogste tien kampeermiddelen¹, het houden van een kampeerterrain door een organisatie met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard ten behoeve van eigen doeleinden of het houden van een natuurkampeerterrain.

In artikel 11 van deze wet is de bevoegdheid van burgemeester en wethouders opgenomen om aan de vergunning of ontheffing van deze vergunning voorschriften te verbinden over de soort, het aantal van de op het kampeerterrain toe te laten kampeermiddelen. Op grond van artikel 11 tweede lid kunnen burgemeester en wethouders bovendien in het belang van orde, de rust, de **veiligheid**, de natuur- en landschapsbelangstelling, de bescherming van het milieu, de hygiëne, en de gezondheid aan de vergunning of de ontheffing beperkingen of voorschriften verbinden. Dit artikel biedt een aanknopingspunt om nadere eisen voor de brandveiligheid op kampeerterrainen te regelen.

In veel gemeenten worden aan de kampeerexploitatievergunning nadere voorschriften verbonden die in het belang van orde, rust, veiligheid, natuur- en landschapsbelangstelling, bescherming van milieu, hygiëne en gezondheid noodzakelijk zijn. De exploitant dient bij de exploitatie van zijn kampeerterrain met deze voorschriften rekening te houden. Deze voorschriften kunnen van gemeente tot gemeente verschillen.

In het beleidsprogramma 'Vitaal en samen' van het ministerie van Landbouw, Natuur en Visserij, is opgenomen dat de Wet op de Openluchtrecreatie zal worden ingetrokken. De redenen hiervoor zijn deregulering en het mogelijk maken van regionaal maatwerk. Daarvoor zullen eerst relevante onderdelen ervan worden geregeld in andere bestaande wettelijke kaders om toename van decentrale regelgeving en lokale/regionale ongelijkheid (en onduidelijkheid) te voorkomen.

¹ In afwijking van artikel 8 lid 2 van de Wet op de openluchtrecreatie, onderdeel a, kunnen burgemeester en wethouders voor door hen per kalenderjaar vast te stellen korte perioden, het aantal toe te laten kampeermiddelen verhogen tot ten hoogste vijftien.

Momenteel wordt een intrekkingwet voorbereid, maar het is nog niet duidelijk wanneer deze zal ingaan.

2.3 Brandweerwet 1985 en Brandbeveiligingsverordening

In artikel 12 van de Brandweerwet 1985 staat dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt omtrent het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar en het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand en al hetgeen daarmee verband houdt, voor zover daarin niet bij of krachtens de Woningwet of enige andere wet is voorzien. Uit dit artikel is de Brandbeveiligingsverordening ontstaan. De Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) heeft een model-verordening opgesteld die in de meeste gemeenten is overgenomen. Deze verordening regelt het brandveilig gebruik van inrichtingen.

Op grond van artikel 2.1.1 van de (model)-Brandbeveiligingsverordening is het verboden zonder of in afwijking van een vergunning van burgemeester en wethouders een inrichting in gebruik te hebben of houden. Deze plicht geldt alleen als aan een aantal criteria wordt voldaan²:

- meer dan vijftig personen tegelijk aanwezig zullen zijn;
- bedrijfsmatig de in artikel 2.2.2 van de Brandbeveiligingsverordening bedoelde stoffen zullen worden opgeslagen;
- aan meer dan tien personen bedrijfsmatig of in het kader van verzorging nachtverblijf zal worden verschaft;
- aan personen in het kader van de Wet op de bejaardenoorden huisvesting zal worden verschaft;
- aan meer dan tien personen jonger dan twaalf jaar, of aan meer dan tien lichamelijk en/of geestelijk gehandicapte personen dagverblijf zal worden verschaft.

In de toelichting van de Brandbeveiligingsverordening is een omschrijving van het begrip inrichting opgenomen. Hierbij wordt verwezen naar 'een voor mensen toegankelijke ruimtelijke begrensde plaats'. Een kampeerterrein is te rangschikken onder deze definitie, waardoor, voor het in gebruik hebben van deze inrichting, een (gebruiks)vergunning noodzakelijk is. Aan deze vergunning kunnen op grond van artikel 2.1.1 van de gemeentelijke Brandbeveiligingsverordening voorwaarden worden verbonden in het belang van het voorkomen, beperken en bestrijden van brand, het beperken van brandgevaar en het voorkomen en beperken van ongevallen bij brand.

2.4 Woningwet, Bouwbesluit en Bouwverordening

De Brandbeveiligingsverordening heeft geen betrekking op de bouwwerken die op het kampeerterrein zijn gesitueerd. Voor deze bouwwerken is de Woningwet van toepassing. In de Woningwet is in artikel 2 geregeld dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur uit het oogpunt van **veiligheid**, gezondheid, bruikbaarheid, energiezuinigheid en milieu technische voorschriften worden gegeven omtrent het bouwen van woningen, woonketen, woonwagens, andere gebouwen en bouwwerken geen gebouw zijde, en de staat van bestaande woningen, woonketen, woonwagens, andere gebouwen en bouwwerken geen gebouw zijde. Deze voorschriften zijn opgenomen in het Bouwbesluit.

In de Woningwet is bovendien in artikel 8 geregeld dat de gemeenteraad een Bouwverordening vaststelt die uitsluitend voorschriften behelst die op het volgende betrekking hebben:

- a. het gebruik van woningen, woonketen, woonwagens, andere gebouwen, bouwwerken, geen gebouwen zijde, en standplaatsen;
- b. het gebruik van open erven en terreinen en de staat, waarin deze zich moeten bevinden;
- c. het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem;
- d. het slopen, waaronder begrepen voorschriften omtrent selectief slopen;
- e. de vorm en de plaatsing van het kenteken van onbewoonbaarverklaring;
- f. de wijze van inrichting en indiening van een aanvraag om woonvergunning;

² Hierbij is uitgegaan van de criteria zoals deze in de Model-brandbeveiligingsverordening zijn opgenomen. De Brandbeveiligingsverordening wordt per gemeente door de gemeenteraad vastgesteld. Daarbij kunnen afwijkende criteria alsmede andere getallen worden opgenomen.

- g. de overdraagbaarheid van een bouwvergunning, een woonvergunning;
- h. het uitvoeren van bouw- of sloopwerkzaamheden;
- i. het stilleggen van bouwwerkzaamheden.

Onder punt a, het gebruik van woningen, woonketen, woonwagens, andere gebouwen, bouwwerken, geen gebouwen zijnde, en standplaatsen, is aangegeven dat in de Bouwverordening voorschriften zijn opgenomen omtrent het **brandveilig** gebruik van het bouwwerk.

Door de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) is een Modelbouwverordening opgesteld. De gemeente is vrij om te bepalen of zij dit model willen hanteren. In de Modelbouwverordening zijn met name technische eisen en gebruikseisen opgenomen. Dit zijn bijvoorbeeld eisen ten aanzien van een brandmeldinstallatie, een ontruimingsalarminstallaties en het vrijhouden van vluchtwegen.

Tevens is in de Bouwverordening een stelsel in werking gesteld om controle uit voeren op het brandveilig gebruik van bouwwerken. Op grond van artikel 6.1.1 is voor bepaalde categorieën van bouwwerken een gebruiksvergunning verplicht. Hiervoor gelden de volgende criteria³:

- a. meer dan vijftig personen tegelijk aanwezig zullen zijn, anders dan in een één- of meergezinshuis;
- b. bedrijfsmatig de stoffen zullen worden opgeslagen die in de Regeling Bouwbesluit 2003 zijn omschreven als brandbaar, brandbevorderend en bij brand gevaar opleverend;
- c. aan meer dan tien personen bedrijfsmatig of in het kader van verzorging nachtverblijf zal worden verschaft;
- d. aan meer dan tien kinderen jonger dan twaalf jaar, of aan meer dan tien lichamelijk en/of geestelijk gehandicapten dagverblijf zal worden verschaft.

Gezien het voorgaande zullen bouwwerken op een camping veelal onder de werkingssfeer van artikel 6.1.1 van de Bouwverordening vallen. Indien op een camping een overdekt zwembad, een recreatievoorziening (café) of een campingwinkel is gesitueerd, is het goed denkbaar dat daarin meer dan 50 personen aanwezig kunnen zijn. Hierdoor is voor het in gebruik hebben van die bouwwerken een gebruiksvergunning verplicht.

2.6 Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer heeft kortweg 'de bescherming van het milieu' tot doel. Op grond van artikel 8.1 van de Wet milieubeheer is het verboden om zonder een milieuvergunning een inrichting op te richten, te veranderen of de werking daarvan te veranderen en in gebruik te hebben. In deze vergunning worden nadere voorwaarden opgenomen om de bescherming van het milieu te waarborgen. Ook ten aanzien van brandveiligheid kunnen op grond van de Wet milieubeheer nadere regels worden gesteld. Brand in een object heeft immers niet alleen nadelige gevolgen voor het object alleen, maar ook voor de omgeving van het object (bijvoorbeeld rookschade).

In de Wet milieubeheer is niet alleen sprake van vergunningplichtige inrichtingen. Het is ondoenlijk om voor alle inrichtingen maatwerk te leveren en daarvoor een milieuvergunning af te geven. In artikel 8:40 van de Wet milieubeheer is opgenomen dat bij algemene maatregel van bestuur voor bepaalde categorieën van inrichtingen regels worden gesteld.

Voor campings is met name het Besluit horeca-, sport-, en recreatie-inrichtingen milieubeheer interessant. In artikel 1 van dit besluit is de werkingssfeer van dit besluit geregeld. Onder artikel 2.1.a lid 1 wordt aangegeven dat het besluit van toepassing is op inrichtingen waarbij uitsluitend of in hoofdzaak sprake is van een hotel, restaurant, pension, café, cafetaria, snackbar of een daaraan verwante inrichting waar tegen vergoeding logies worden verstrekt. Hierdoor zal bijvoorbeeld de kantine van een kampeerterrein onder de werkingssfeer van dit besluit vallen. Bovendien is in dit zelfde artikel, onder a lid 3, geregeld dat ook inrichtingen waarin uitsluitend of in hoofdzaak recreatief nachtverblijf wordt geboden in ten hoogste 750 trekkershutten of op

³ Hierbij is uitgegaan van de criteria zoals deze in de Model-bouwverordening zijn opgenomen. De bouwverordening wordt per gemeente door de gemeenteraad vastgesteld. Daarbij kunnen afwijkende criteria alsmede andere getallen worden opgenomen.

kampeertreinen met een capaciteit van ten hoogste 750 kampeermiddelen onder de werkingssfeer van dit besluit vallen. Heeft een kampeertrein een capaciteit van meer dan 750 kampeermiddelen dan is een milieuvergunning noodzakelijk. In artikel 5.1.b van het Besluit horeca-, sport-, en recreatie-inrichtingen milieubeheer is te lezen dat het bevoegde gezag (gemeente) nadere eisen kan stellen met betrekking tot de aanwezigheid van brandbestrijdingsmiddelen, de veiligheid van toestellen en installaties voor gas of elektriciteit, en de veiligheid van de opslag van stoffen. In paragraaf 1.6 'veiligheid' van het besluit zijn voorschriften aangegeven die in het kader van veiligheid op de meldingsplichtige inrichtingen van toepassing zijn.

In sommige gevallen is voor een kampeertrein een milieuvergunning nodig omdat op het zelfde terrein een propaantank is gevestigd. Op grond van artikel 2.1 onder h, lid 1 van het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer is voor het bewaren van propaan in bovengrondse reservoirs met een inhoud van ten hoogste 13 m³ is geen milieuvergunning nodig en is een melding in het kader van het Besluit voorzieningen en installaties milieubeheer voldoende. Is de inhoud groter, dan is wel een milieuvergunning vereist.

Bovendien is het mogelijk dat op het kampeertrein een gasflessendepot/opslagplaats is gesitueerd. Op grond van artikel 3.1.d, lid 1 is het Besluit horeca-, sport-, en recreatie-inrichtingen milieubeheer niet van toepassing op inrichtingen waar meer dan 10 000 kg gevaarlijke stoffen zijn opgeslagen. Als de totale hoeveelheid aan gevaarlijke stoffen meer is dan 10 000 kg, is een milieuvergunning nodig. Voor de opslag van gevaarlijke stoffen tot een capaciteit van 10 000 kg is de CPR 15-1 van toepassing, waarbij in het bijzonder hoofdstuk 10 'vatenparken', met uitzondering van paragraaf 3, voorschriften geeft ten aanzien van de gasflessenopslag op een buitenopslag.

2.7 Verwevenheid brandveiligheid; hoe nu verder?

Uit het voorgaande komt duidelijk naar voren dat het aspect brandveiligheid in verschillende wettelijke regelingen is verankerd. In verschillende wetten worden immers vanuit verschillende achtergronden voorschriften opgenomen ten aanzien van brandveiligheid. In de gebruiksvergunning op grond van de Bouwverordening worden voorwaarden opgenomen omtrent het brandveilig gebruik van bouwwerken. In de milieuvergunning op grond van de Wet milieubeheer worden voorwaarden opgenomen om de bescherming van de omgeving te waarborgen. Ondanks de verschillende invalshoeken raken de voorwaarden ten aanzien van brandveiligheid op een gegeven moment toch verweven met elkaar. Om enige duidelijkheid te krijgen, is onderstaan tabel opgenomen.

Wet	AmvB	Verordening	Vergunning / melding	Wanneer	Heeft betrekking op
Wet milieubeheer	Besluit horeca-, sport-, en recreatie-inrichtingen		Milieuvergunning Melding	> 750 kampeermiddelen ≤ 750 kampeermiddelen	Bescherming van het milieu Bescherming van het milieu
Woningwet	Bouwbesluit	Bouwverordening	Bouwvergunning Gebruiksvergunning	Bouwen of verbouwen bouwwerken > 50 personen aanwezig > 10 personen nachtverblijf	Het bouwen van veilige bouwwerken Het brandveilig gebruik van bouwwerken
Brandweerwet 1995		Brandbeveiligingsverordening Verordening Brandveiligheid en Hulpverlening	Gebruiksvergunning Bluswatertoets	> 50 personen aanwezig > 10 personen nachtverblijf In beginsel alle kampeertreinen	Het brandveilig gebruik van inrichtingen Voldoende bluswater
Wet op de Openluchtrecratie			Kampeerexploitatievergunning	In beginsel alle kampeertreinen	Veiligheid van de aanwezigen

2.8 Waarom deze handreiking?

Allereerst zal bezien moeten worden wat er momenteel is en wat er nog ontbreekt om de brandveiligheid op kampeerterrinen te waarborgen. De brandveiligheidsvoorschriften uit de Wet milieubeheer en de Woningwet zijn toereikend en behoeven op dit moment dan ook geen nadere invulling. Op dit moment zijn er echter nog geen duidelijke brandveiligheidsvoorschriften voor het kampeertrein als geheel. In artikel 2.2.1 leden 2 en 3 van de Brandbeveiligingsverordening wordt gesteld dat een inrichting niet in strijd met de voorschriften uit de Bijlagen 3 en 4 van de Bouwverordening mag worden gebruikt. De eisen uit de Bijlagen 3 en 4 hebben echter betrekking op bouwwerken. Ze zijn met andere woorden niet toegespitst op kampeerterrinen. Daardoor is het noodzakelijk om aanvullende voorwaarden te formuleren. Hierbij gaat het in hoofdzaak om de afstand tussen kampeermiddelen onderling, de aard en aantal van de aanwezige blusmiddelen op het kampeertrein, de capaciteit en situering van de bluswaterwinplaatsen en de bereikbaarheid van de kampeerterrinen.

2.8.1 Varianten

Nu duidelijk is dat op onderdelen voorwaarden ontbreken, zal onderzocht moeten worden waarin de aanvullende brandveiligheidsvoorwaarden ten aanzien van het kampeertrein kunnen worden opgenomen. Hiervoor zijn verschillende varianten te bedenken:

- Variant 1 Er kan op grond van de Brandbeveiligingsverordening voor het kampeertrein een afzonderlijke gebruiksvergunning worden afgegeven;
- Variant 2 De brandveiligheidsvoorschriften voor het kampeertrein kunnen worden opgenomen in de benodigde gebruiksvergunning voor de aanwezige bouwwerken;
- Variant 3 De brandveiligheidsvoorschriften kunnen worden opgenomen in voorwaarden behorende bij de kampeerexploitatievergunning.

Voor iedere variant zijn zowel voor- als nadelen op te noemen. In de eerste variant worden de voorwaarden in een afzonderlijke vergunning geregeld. De exploitant zal hierdoor naast alle aanwezige vergunningen nog een aparte vergunning moeten aanvragen. In de tweede variant worden de voorwaarden voor het kampeertrein gecombineerd met de voorwaarden voor het gebruik van de bouwwerken. Hierdoor komen de gebruiksbepalingen in één gebruiksvergunning. In de derde variant worden de brandveiligheidsvoorschriften onderdeel van de kampeerexploitatievergunning. Nadeel hiervan is dat de brandveiligheidsvoorwaarden niet in een afzonderlijke vergunning worden geregeld.

Een ander belangrijk item zijn de leges die in rekening kunnen worden gebracht voor het in behandeling nemen van een aanvraag. Bij variant 1 kunnen apart leges worden berekend voor het in behandeling nemen van een aanvraag tot een gebruiksvergunning voor het kampeertrein. Voor de gebruiksvergunningen voor de bouwwerken dient een aparte gebruiksvergunning te worden aangevraagd, waarbij ook weer afzonderlijk leges in rekening kunnen worden gebracht. Bij variant 2 worden de leges in rekening gebracht voor zowel de gebouwen als het kampeertrein. Bij variant 3 worden niet afzonderlijk leges in rekening gebracht. Deze worden middels de kosten voor de kampeerexploitatievergunning in rekening gebracht.

2.8.2 Wettelijke verankering varianten

Nadat een keuze is gemaakt over het onderbrengen van de brandveiligheidsvoorschriften, zullen in ieder afzonderlijke wetregime de aanvullende brandveiligheidsvoorwaarden moeten worden aangegeven. Het is immers ondenkbaar dat het mogelijk is om nadere eisen te stellen zonder dat deze door de gezaghebbende besturen zijn vastgesteld. Hieronder worden per variant de benodigde stappen beschreven.

Variant 1:

In de Brandbeveiligingsverordening zal in artikel 2.2.1 een vijfde lid moeten worden toegevoegd. In dit lid zal moeten worden opgenomen dat kampeerterrinen, omschreven in artikel 1.1 van de Wet op de openlucht recreatie, bovendien dienen te voldoen aan de brandveiligheidsvoorschriften in de bijlage bij deze verordening. In de bijlage zullen de brandveiligheidsvoorschriften worden

opgenomen. Deze wijziging van de Brandbeveiligingsverordening zal door de gemeenteraad moeten worden vastgesteld.

Variant 2:

Voor deze variant geldt hetzelfde als voor variant 1, waarbij tevens aan artikel 2.1.1 van de Brandbeveiligingsverordening een lid moet worden toegevoegd, waarin wordt opgenomen dat de brandveiligheidsvoorwaarden voor zowel de bouwwerken als voor het terrein in één gebruiksvergunning worden ondergebracht.

Variant 3:

De brandveiligheidsvoorwaarden zullen in de voorwaarden behorende bij de kampeereexploitatie moeten worden opgenomen. Deze gewijzigde voorwaarden zullen door het college van Burgemeester en Wethouders moeten worden vastgesteld.

2.8.3 Keuze variant

Het is aan iedere gemeente zelf om te bepalen hoe de navolgende voorwaarden wettelijk worden verankerd.

Hoofdstuk 3 Brandveiligheidsvoorschriften kampeerterreinen

Paragraaf I Bereikbaarheid

Artikel 1 Vrijhouden van terreingedeelten ten behoeve van hulpverlening

- 1.1 De bij de inrichting behorende brandkranen en andere bluswaterwinplaatsen moeten worden vrijgehouden en bereikbaar zijn voor blusvoertuigen, en wel zodanig dat hiervan onbelemmerd gebruik kan worden gemaakt.
- 1.2 Op het bij de inrichting behorende terrein moeten de beplanting, de parkeerplaatsen, de laad- en losplaatsen en de plaatsen waar goederen en afval worden opgeslagen of gedeponeerd, zodanig zijn gesitueerd, dat bij brand het oprijden en opstellen van de voertuigen en andere hulpmiddelen van de brandweer niet worden bemoeilijkt of belemmerd.
- 1.3 Ten behoeve van het verkeer van de hulpverlenende diensten moet een doorgaande route met een breedte van tenminste 3,5 meter en een hoogte van tenminste 4,2 meter vrijgehouden worden. De doorgaande route moet verhard zijn op een wijze die geschikt is voor motorvoertuigen met een asbelasting van 10 ton (100kN) en een totaalgewicht van 15 ton (150kN).
- 1.4 Hekwerken en slagbomen die de route als bedoeld in 1.3 blokkeren moeten snel en gemakkelijk geopend kunnen worden. Indien deze zijn voorzien van een slot moeten passende voorzieningen worden aangebracht.

Paragraaf II Inrichting terrein

Artikel 2 Indeling en constructie terrein

- 2.1 De afstand van enig kampeervak tot de perceelsgrens is tenminste 5 meter.
- 2.2 Permanente standplaatsen dienen zodanig te zijn gesitueerd dat brand niet eenvoudig van het ene kampeervak naar een ander kampeervak kan overslaan. De weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag (WBDBO) tussen kampeervakken op permanente standplaatsen is tenminste 30 minuten. Hieraan wordt voldaan indien:
 - tussen de kampeervakken een vrije ruimte is van tenminste 5 meter;
 - een bouwkundige voorziening wordt getroffen, waardoor de WBDBO van 30 minuten conform de NEN 6068 en de NPR 6091 wordt bereikt.
- 2.3 Niet permanente standplaatsen dienen zodanig te zijn gesitueerd dat een onbeheersbare brand wordt voorkomen. Hieraan wordt voldaan indien de standplaatsen zijn gesitueerd in een brandcompartiment (BC) van maximaal 1000 m² en de WBDBO tussen de BC tenminste 30 minuten is. Hieraan wordt voldaan indien tussen BC een vrije ruimte is van tenminste 5 meter. Een BC strekt zich niet uit over meer dan één perceel.
- 2.4 Kampeervakken voor niet permanente standplaatsen, niet gelegen in een brandcompartiment zoals genoemd in artikel 2.3, is de WBDBO tussen deze kampeervakken tenminste 20 minuten. Hieraan wordt voldaan indien:
 - tussen de kampeervakken een vrije ruimte is van tenminste 3 meter;
 - een bouwkundige voorziening wordt getroffen, waardoor de WBDBO van 20 minuten conform de NEN 6068 en de NPR 6091 wordt bereikt.
- 2.5 De terreingedeelten tussen de kampeervakken dient over de in 2.2, 2.3 en 2.4 genoemde afstanden vrij te worden gehouden van aanbouwsels, opbergruimten, opslag en voertuigen.

- 2.6. De opstelling van de kampeermiddelen dient zodanig te geschieden, dat de blusvoertuigen van de brandweer en andere hulpverlenende diensten te allen tijde enig kampeermiddel tot 40 meter kunnen benaderen.
- 2.7. Indien de toegang tot een bouwwerk en/of kampeervak dat voor het verblijf van mensen is bestemd, meer dan 40 meter is verwijderd van een doorgaande (openbare) weg, moet een verbindingsweg tussen die toegang of dat vak en het openbare wegennet aanwezig zijn die geschikt is voor brandweervoertuigen conform de voorwaarde 1.3.
- 2.8. Afhankelijk van de aard en omvang van het kampeerterrein moet ten behoeve van de hulpverlenende diensten, naast de reguliere toegang, één of meerdere toe- of (nood)uitgangen aanwezig zijn. Dit ter beoordeling en goedkeuring door de commandant brandweer.

Artikel 3 Bluswatervoorziening

Afhankelijk van de omvang van het kampeerterrein moet ten behoeve van de brandweer tenminste één primaire aanwezig zijn. Naast een primaire bluswatervoorziening moet een secundaire bluswatervoorziening aanwezig zijn. Beide ter beoordeling en goedkeuring door de commandant brandweer.

Artikel 4 Gasflessendepots en propaantanks

- 4.1 Gasflessendepots en propaantanks zullen aan de rand van het kampeerterrein moeten worden gesitueerd.

Paragraaf III Installaties

Artikel 5 Elektrische installatie(s)

- 5.1. De elektrische installatie van het kampeerterrein, inclusief de bouwwerken, moet tenminste voldoen aan het gestelde in het normblad NEN 1010, voorschriften van het betreffende energiebedrijf waar het kampeerterrein bij is aangesloten en aan het Bouwbesluit.
- 5.2. Alleen elektrische installaties van kampeermiddelen die aan de gestelde in het normblad NEN 1010, de voorschriften van het betreffende energiebedrijf, de keuringsvoorschriften K57 van de KEMA en/of bouwbesluit voldoen, mogen aangesloten worden op de elektrische installatie van het kampeerterrein.

Artikel 6 Gasinstallatie(s)

- 6.1. Gasinstallaties, waaronder leidingen en toebehoren voor propaan of butaan, moeten voldoen aan het gestelde in de normbladen NEN 1078 en/of NEN 2920 en NPR 2921; 1997.
- 6.2. Gaslangen voor butaangas en propaangas moeten voldoen aan het bepaalde in het normblad NEN-EN 1763-1.
- 6.3. Gasflessen die zijn gevuld met autogas (LPG) mogen niet worden gebruikt en/of aanwezig zijn anders dan voor de aandrijving van hef- of transportvoertuigen.
- 6.4. De plaats van de gasflessen bij permanente standplaatsen moet zijn gemarkeerd met een daarvoor bedoelde sticker.

Artikel 7 Brandmeldings- en alarmeringsmiddelen

- 7.1. Afhankelijk van de indeling, compartimentering, grootte en ligging van het kampeerterrein dient op het terrein een alarmeringsvoorziening (b.v. omroepinstallatie, bel, sirene) aanwezig te zijn om de gasten te kunnen waarschuwen voor eventueel dreigend gevaar.

Artikel 8 Blusmiddelen

- 8.1. Op het kampeerterrein dienen voldoende brandblusmiddelen aanwezig te zijn. De brandblusmiddelen moeten worden aangebracht op de plaatsen zoals voorgeschreven of op de bij deze vergunning behorende plattegrondtekening(en) is aangegeven.
- 8.2. Draagbare blustoestellen moeten zijn voorzien van een rijkskeurmerk met rangnummer en conform de NEN 2559 worden onderhouden
- 8.3. Brandslanghaspels moeten voldoen aan normblad NEN-EN 671-1.
- 8.4. Alle brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en beveiligingssystemen moeten steeds:
 - voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
 - in goede staat van onderhoud verkeren;
 - goed bereikbaar zijn;
 - als zodanig herkenbaar en zichtbaar zijn.
- 8.5. Ten minste eenmaal per jaar moet door een ter zake kundige het nodige onderhoud worden verricht en een controle worden gehouden op de reinheid en goede werking van de in de artikelen 7.2 en 7.3 beschreven voorzieningen.

Paragraaf IV Gebruiksvoorschriften

Artikel 9 Verbod voor roken/ open vuur en vuurwerk

- 9.1. Het is verboden op gedeelten van het terrein te roken, waarvoor dit op de gewaarmerkte plattegrondtekeningen is aangegeven.
- 9.2. Het rookverbod als bedoeld in artikel 7.1 moet, daar waar nodig, op opvallende plaatsen duidelijk staan aangegeven door middel van het opschrift "VERBODEN TE ROKEN" of door een gestandaardiseerd symbool overeenkomstig het gestelde in de norm NEN 3011.
- 9.3. Het verbod van open vuur als bedoeld in artikel 5.5.1 van de Algemene plaatselijke verordening moet, daar waar nodig, op opvallende plaatsen duidelijk staan aangegeven door middel van het opschrift "VERBODEN VOOR OPEN VUUR"; of door een gestandaardiseerd symbool overeenkomstig het gestelde in de norm NEN 3011.
- 9.4. Indien het kampeerreglement het branden in een vuurkorf of vuurton toestaat, dient aan de volgende voorwaarden voldaan te worden:
 - a. er moet voortdurend toezicht zijn van een meerderjarig persoon;
 - b. de vuurkorf of -ton moet op een open plaats staan zodanig dat deze geen gevaar oplevert voor de omgeving;
 - c. onder de vuurkorf, of -ton dient een niet brandbare onderplaat geplaatst te worden;
 - d. een vuurkorf of -ton moet zodanig zijn opgesteld of uitgevoerd dat deze niet eenvoudig kan omvallen of kan worden omgestoten;
 - e. de maximale hoeveelheid brandstof (niet anders zijnde dan schoon hout) in de vuurkorf of -ton bedraagt een $\frac{1}{4}$ m³;
 - f. de vuurkorf of -ton wordt niet verlaten alvorens het vuur gedoofd is;
 - g. in de directe nabijheid van de vuurkorf of -ton staan voldoende blusmiddelen, één poeder- of sproeischuimblusser met een inhoud van tenminste 6 kilogram/liter of (een) emmer(s) gevuld met water (minimaal 10 liter) of zand, voor onmiddellijk gebruik gereed.

- 9.5. Indien het kampeerreglement barbecuen toestaat, dient aan de volgende voorwaarden te worden voldaan:
- a er moet voortdurend toezicht zijn van een meerderjarig persoon;
 - b de barbecue moet op een open plaats staan die tenminste 2 meter rondom vrij is van opstallen, bomen en struiken;
 - c een barbecue moet zodanig zijn opgesteld of uitgevoerd dat deze niet eenvoudig kan omvallen of kan worden omgestoten;
 - d vaste brandstof (niet anders zijnde dan briketten of houtskool) in een barbecue mag alléén ontstoken worden met aanmaakblokjes, aanmaakvloeistof en/of aanmaakgel;
 - e de barbecue mag niet worden verlaten alvorens het vuur gedoofd is;
 - f in de directe nabijheid van de barbecue moet een blusmiddel in de hoedanigheid van (een) emmer(s) water of zand (minimaal 10 liter) voor onmiddellijk gebruik gereed staan.

Artikel 10 Afval

- 10.1. Afval moet worden verzameld in veilig opgestelde containers.
- 10.2. De afstand tussen afvalcontainers met een inhoud groter dan 5 m³ c.q. containerverzamelaarsplaatsen en een gebouw moet ten minste 5 meter bedragen, tenzij er tussen deze opslag en het gebouw een weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag (WBDBO) van tenminste 30 minuten is.

Artikel 11 Opslag van materialen

- 11.1. Het is verboden om voorwerpen of stoffen in de inrichting of in de omgeving daarvan zodanig op te slaan of neer te zetten, dat daardoor het gebruik van telefoons, blusmiddelen, vluchtwegen en toegangswegen bemoeilijkt en/of geblokkeerd worden.

Artikel 12 Werkzaamheden, niet behorend tot de normale bedrijfsvoering

- 12.1. Bij het verrichten of doen verrichten van werkzaamheden, waarbij brandgevaarlijke stoffen of gereedschappen worden gebruikt, waarvan het gebruik aanleiding kan geven tot het ontstaan van brand, moeten voldoende maatregelen zijn getroffen tegen het ontstaan van brand.

Artikel 13 Doorlopend toezicht

- 13.1. Gedurende de tijd dat personen in de inrichting aanwezig zijn, moet voor de naleving van de eisen van de gebruiksvergunning een verantwoordelijk persoon oproepbaar zijn die de aanwijzingen van de met de controle belaste ambtenaren op eerste aanzegging uitvoert of doet uitvoeren.
- 13.2. Door of namens de vergunninghouder moet er doorlopend worden toegezien dat voor zover van toepassing:
 - vlucht- en toegangswegen, en aanduidingen daarvan, goed zichtbaar zijn;
 - vlucht- en toegangswegen goed bereikbaar zijn;
 - blusmiddelen, en aanduidingen daarvan, goed zichtbaar zijn;
 - blusmiddelen goed bereikbaar en bedrijfs gereed zijn;
 - de vastgestelde gedragsregels worden nageleefd.

Artikel 14 Periodieke controle

- 14.1. Ten minste eenmaal per jaar moet door een ter zake kundige het nodige onderhoud worden verricht en een controle worden gehouden op de reinheid en goede werking van, voor zover van toepassing zijnde, onderstaande voorzieningen:
- ontruimingsinstallatie(s);
 - brandkranen;
 - overige brandbestrijdings- en brandbeveiligingsmiddelen.
- 14.2. De met de controle belaste functionarissen van de gemeente kunnen tijdstippen bepalen en de wijze aangeven waarop één en ander moet worden beproefd.

Artikel 15 Brandveiligheidsinstructie

- 15.1. De eigenaar van het kampeerterrein moet in overleg met de commandant van de brandweer een brandveiligheidsinstructie samenstellen ten behoeve van het personeel.
- 15.2. De instructie "Hoe te handelen bij brand" moet:
- a op de door de met controle belaste functionarissen van de gemeente aan te wijzen plaatsen worden opgehangen;
 - b aan alle niet- en permanente standplaatshouders kenbaar worden gemaakt;
 - c aan nieuw personeel bij indiensttreding te worden uitgereikt.
- 15.3. Het personeel dient te worden geïnstrueerd in de voor hun functie geldende brandveiligheidsinstructie.

Artikel 16 Gedragsregels

- 16.1. In de overeenkomst voor niet- en permanente standplaatshouders dienen gedragsregels opgenomen te worden c.q dient verwezen te worden naar een huishoudelijk reglement waar die gedragsregels onderdeel van uitmaken.
- 16.2. In deze gedragsregels, die vooraf ter goedkeuring moeten worden voorgelegd aan de commandant brandweer, dienen in elk geval de volgende voorwaarden, regels en verwijzingen te worden opgenomen:
- a instructie "Hoe te handelen bij brand";
 - b elektriciteit-, gas-, en waterinstallaties moeten voldoen aan de wettelijke bepalingen;
 - c. het verbod tot het gebruik van LPG-tanks, anders dan bestemd voor de aandrijving van motorvoertuigen en speciaal daartoe ingerichte wisseltanks voor de aandrijving van hef- en transportvoertuigen;
 - d. het gebruik van flessengas (propaan of butaan) in flessen van maximaal 45 liter waterinhoud tot een maximum van twee flessen; leeg of vol;
 - e. propaan- en butaanflessen mogen niet worden gevuld met LPG;
 - f. Indien olieverwarming wordt toegestaan, dient de opslag van olie, maximaal 200 liter, in een vloeistofdichte bak geplaatst te zijn;
 - g. het verbod tot het maken of gebruiken van open vuur, behalve voor koken, braden op kooktoestellen en verwarmingstoestellen met tevens verwijzing naar de regels ten aanzien van vuurkorven en barbecues;
 - h. het verbod op parkeren op wegen, anders dan de daartoe ingerichte parkeerplaatsen;
 - i. het advies om in kampeermiddelen op permanente standplaatsen goed werkende en op een adequate plaats gemonteerde rookmelders aan te brengen;
- 16.3. De beheerder van de inrichting dient er op toe te zien dat de voornoemde gedragsregels stipt worden nagekomen.

Artikel 17 Ontruimingsplan

- 17.1. De exploitant van een kampeerterrein zal een door de commandant van de gemeentelijk brandweer geaccordeerd ontruimingsplan moeten bezitten.
Dit plan moet aanwezig zijn op een nader door de commandant van de gemeentelijke brandweer aangegeven plaats.
- 17.2. Op onregelmatige tijden moet een oefening van het ontruimingsplan plaatsvinden.
- 17.3. De met de controle belaste functionarissen van de gemeentelijke brandweer kunnen tijdstippen bepalen waarop de ontruimingsoefeningen moeten plaatsvinden.

Artikel 18 Bewaking/controle

- 18.1. De met de controle belaste functionarissen van de gemeente moeten in acute situatie worden toegelaten. De bevelen of aanwijzingen door of namens de commandant van de gemeentelijke brandweer, gegeven in verband met de brandveiligheid, moeten onmiddellijk worden opgevolgd.

Artikel 19 Gelijkwaardigheid

- 19.1. Indien niet is voldaan aan enig voorschrift, gegeven bij of krachtens de artikelen genoemd in de artikelen 1 t/m 18, moet de inrichting een mate van veiligheid bieden die tenminste gelijk is aan de mate van veiligheid die is beoogd met het desbetreffende bij of krachtens de artikelen genoemd in de artikelen 1 t/m 18 gegeven voorschriften. De commandant brandweer zal moeten beoordelen of een toereikende veiligheid wordt bewerkstelligd.
- 19.2. Indien toepassing is gegeven aan het eerste lid en het betreffende voorschrift tevens valt te herleiden tot overwegingen van welstand, gezondheid, bruikbaarheid of energiezuinigheid, moeten die overwegingen daarbij in tenminste dezelfde mate in acht zijn genomen.

Hoofdstuk 4 Toelichtingen op brandveiligheidsvoorschriften kampeertreinen

Paragraaf I Bereikbaarheid

Artikel 1 Vrijhouden van terreingedeelten ten behoeve van hulpverlening

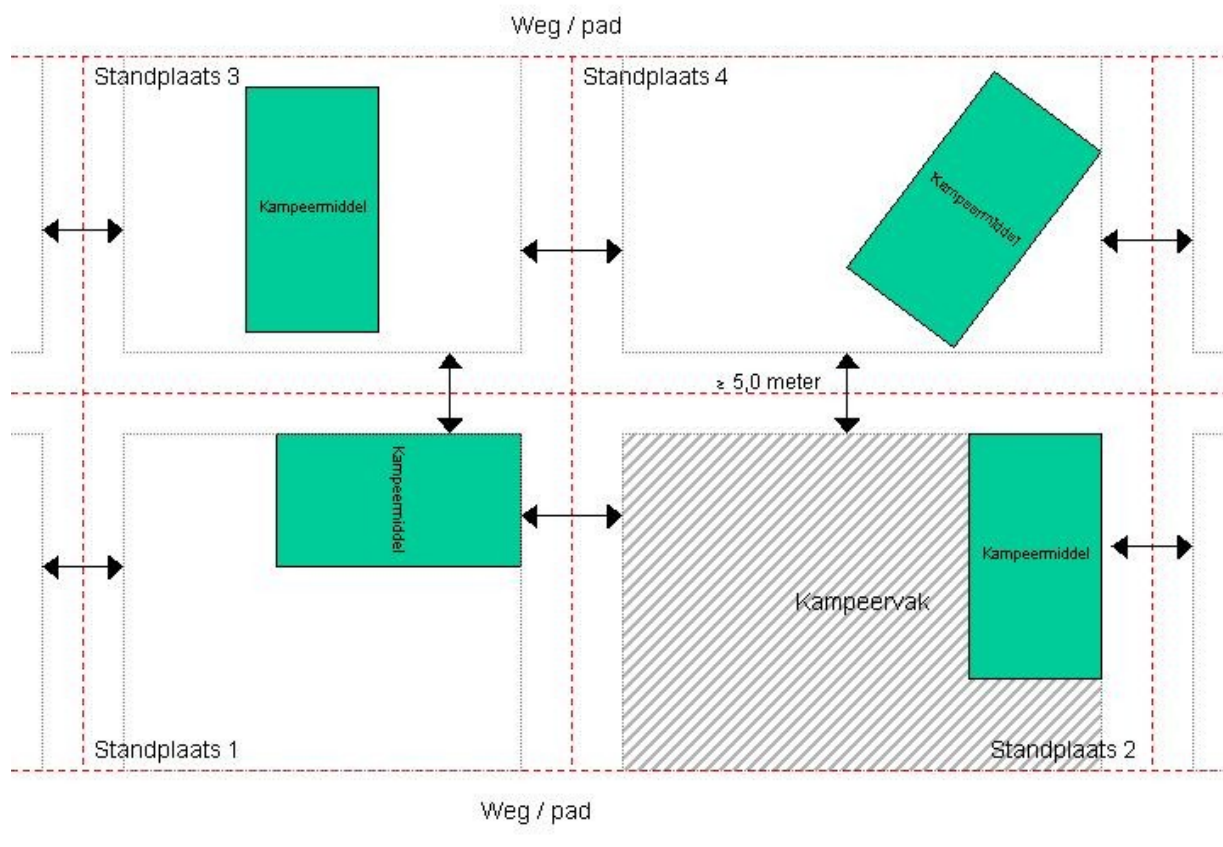
- 1.1. Geen toelichting
- 1.2. Geen toelichting
- 1.3. De maten zijn afkomstig uit de 'Handleiding Bluswatervoorziening en bereikbaarheid' 2003.
- 1.4. Voorkomen moet worden dat bij een calamiteit de brandweer in haar opkomst gehinderd wordt door afgesloten hekwerken en/of slagbomen. Om dit te voorkomen zullen passende voorzieningen moeten worden getroffen. Een passende voorziening die op een centrale plaats aangebracht kan worden is een brandweersleutelkuis/buis.

Paragraaf II Inrichting

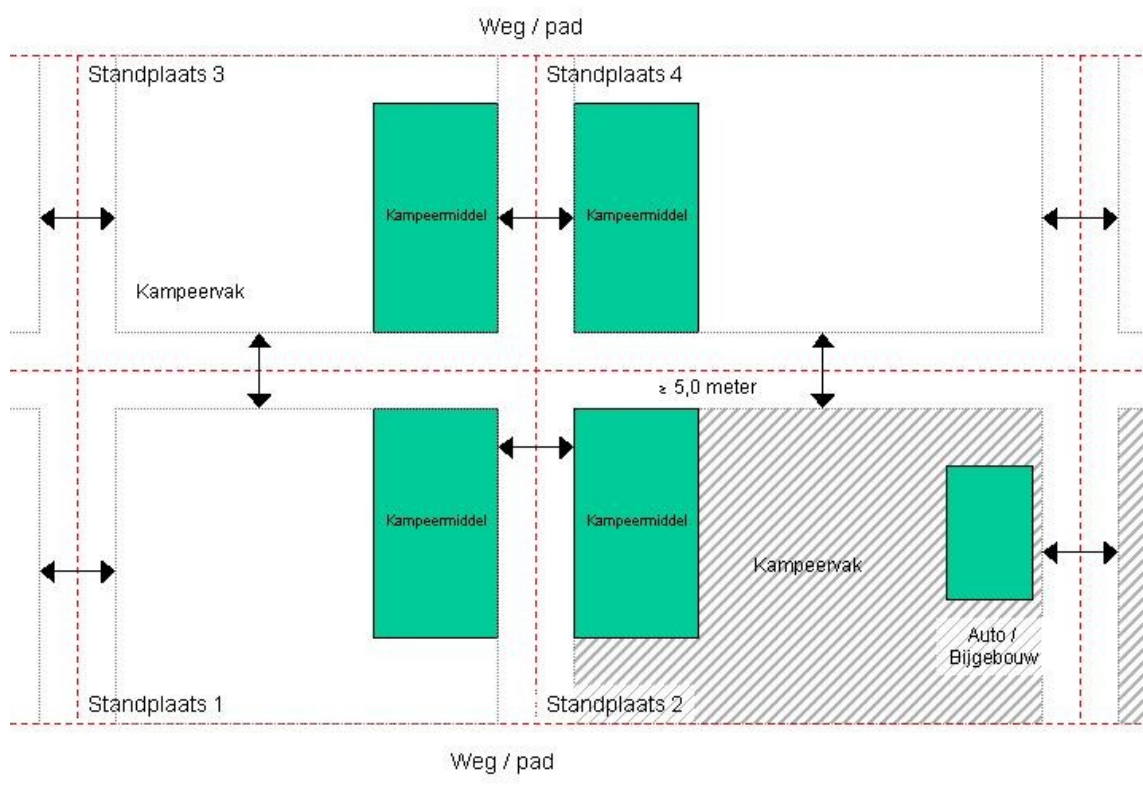
Artikel 2 Indeling en constructie terrein

- 2.1. Geen toelichting
- 2.2. Om tegemoet te kunnen komen aan de vrije indeelbaarheid van kampeertreinen is het begrip kampeervak opgenomen. Een kampeervak is een cluster van bijgebouwen, auto('s) en kampeermiddel(en) op één standplaats. De WBDBO van ieder cluster per permanente standplaats ten opzichte van het cluster van de aangrenzende permanente standplaats moet tenminste 30 minuten bedragen. Dit betekent dat de auto('s), bijgebouw(en) en kampeermiddel(en) minimaal 5 meter vrij van de auto('s), bijgebouw(en) en kampeermiddel(en) van de burens dient te staan. Hierdoor wordt bewerkstelligd dat er altijd een vrije tussenruimte van 5 meter ontstaat tussen de eigendommen van personen. Het kampeervak blijft een theoretisch begrip. Het is moeilijk om deze fysiek op het kampeertrein aan te geven. Afhankelijk van de plaatsing van bijgebouwen en auto's zal per situatie de kampeervakken moeten worden vastgelegd. De motivering van de WBDBO eis van minimaal 30 minuten voor permanente standplaatsen is:
 - Aansluiting bij het Bouwbesluit voor woonwagens.
 - Aanwezigheid van hogere vuurbelasting.
 - Er wordt geen eis gesteld aan het materiaal gebruik van de uitwendige scheidingsconstructie.
 - Kampeermiddelen zijn niet danwel moeilijk te verplaatsen.

Ter verduidelijking van het begrip kampeervakken gelden onderstaande figuren:
Figuur 1: 4 kampeervakken; onderlinge afstand groter dan 5 meter

Figuur 2: kampeervak en plaatsing van auto/bijgebouw

- 2.3. Niet permanente standplaatsen dienen zodanig te zijn gesitueerd dat overslag van brand niet onbeperkt kan plaatsvinden. Dit kan worden gerealiseerd door niet permanente standplaatsen te situeren in een (brand)compartiment (BC) van maximaal 1000 m². De WBDBO tussen de BC is tenminste 30 minuten, te realiseren door een vrije ruimte van minimaal 5 meter tussen de BC. Zo is het mogelijk om op een "overloop terrein", jeugd in tentjes te laten kamperen binnen een BC van 1000 m².
- 2.4. Ook kan een snelle brandoverslag voor niet permanente standplaatsen, niet gelegen in een brandcompartiment, worden voorkomen, door een WBDBO tussen de kampeervakken van tenminste 20 minuten. Dit betekent dat in een dergelijk kampeervak de kleine tentjes bij een hoofdtent worden geschaard en er tussen deze kampeermiddelen geen afstand in acht genomen dient te worden. Het is aan de exploitant om een keuze te maken. Op het kampeerterrain kunnen beide varianten worden gebruikt. De motivatie voor de gelijkwaardigheid van brandcompartimenten van max. 1000 m² luidt: Met de indeling in (brand)compartimenten van maximaal 1000 m² die onderling gescheiden zijn met een WBDBO van tenminste 30 minuten, wordt beoogd de ongehinderde uitbreiding van een brand te beperken tot een gedeelte van het kampeerterrain. Daardoor hebben de campinggasten die zich niet in het gedeelte met de brand bevinden de gelegenheid veilig te ontkomen. Tegelijkertijd wordt voorkomen dat de brand in korte tijd een zodanige omvang aanneemt dat hij niet meer te beheersen is en kan maken dat er onacceptabel veel slachtoffers vallen.
- 2.5. Dit artikel is opgenomen om te voorkomen dat de vrije ruimten tussen kampeervakken worden volgebouwd.
- 2.6. Geen toelichting
- 2.7. Geen toelichting
- 2.8. Geen toelichting
- 2.9. Geen toelichting

Artikel 3 Bluswatervoorziening

Het voorzien van bluswater is in beginsel een gemeentelijke taak. De gemeente is echter niet in alle situaties verplicht te voorzien in een bluswatervoorziening.

In artikel 2.5.3, lid 5 en artikel 5.1.2, lid 5 van de gemeentelijke Bouwverordening is daarom het volgende bepaald:

Bij afwezigheid van een toereikende openbare bluswatervoorziening moet worden zorg gedragen voor een doeltreffende niet-openbare bluswatervoorziening.

Bij het niet voorhanden zijn van (een toereikende) openbare bluswatervoorziening kan de gemeente een exploitatie van een kampeerterrain alleen onder voorwaarde afgeven, waarbij de vergunninghouder verplicht is op eigen kosten te voorzien in een niet-openbare bluswatervoorziening (op eigen terrein).

De commandant brandweer kan voor dergelijke inrichtingen ook een "afspraak op locatie" bij de Gemeenschappelijke Meldkamer Zeeland (GMZ) maken, ten aanzien van de specifieke inzetbehoefte voor deze inrichting.

Basiseis:

Op of nabij (max. 40 meter) de ingang (toegang) van het kampeerterrain dient een primaire bluswatervoorziening aanwezig te zijn in de vorm van een (ondergrondse) brandkraan aangesloten op het (openbare) drinkwaterleidingnet met een capaciteit van tenminste 60 m³/uur.

Tevens dient een secundaire bluswatervoorziening aanwezig te zijn tot enig kampeermiddel of gebouw op het kampeerterrein op een afstand van maximaal 225 meter hemelsbreed, of 320 meter over de weg. De capaciteit van 60 m³/uur moet gedurende 4 uur geleverd kunnen worden (middelbrand situatie).

Als de afstand tussen de secundaire bluswatervoorziening en het eind van het kampeerterrein meer dan 225 m hemelsbreed of 320 meter over (verharde) wegen bedraagt kan niet worden voldaan aan de basiseis.

Indien niet aan deze basiseisen kan worden voldaan moet een plan van aanpak worden gemaakt, waarin de primaire en secundaire bluswatervoorziening worden geregeld c.q. zijn omschreven. Hierbij gelden de volgende uitgangspunten:

- Voor elke opstelplaats voor de brandweer, waarvan de kampeermiddelen, gebouwen en brandcompartimenten tot op 40 meter kunnen worden benaderd, moet binnen 80 meter een primaire bluswatervoorziening aanwezig zijn. De capaciteit van deze primaire bluswatervoorziening moet tenminste 30 m³/uur bedragen.
Deze kan en mag worden uitgevoerd als (horizontale) droge blusleiding met afnamepunten (buisdiameter tenminste 75 mm en uitgevoerd conform NEN 1594).
- Brandkranen en afnamepunten moeten tot op een afstand van maximaal 15 meter door blusvoertuigen kunnen worden benaderd via rijlopers, welke voldoen aan het gestelde in artikel 1 "Vrijhouden van terreingedeelten ten behoeve van de hulpverlening"
- Bluswaterwinplaatsen en afnamepunten die aan het oog onttrokken kunnen worden moeten in de directe omgeving gemarkeerd worden met een markering (met afstandsindicatie of vermelding op bereikbaarheidskaart).
- Voor elke opstelplaats voor de brandweer, waarvan de kampeermiddelen, gebouwen en brandcompartimenten tot op 40 meter kunnen worden benaderd, moet binnen 225 meter hemelsbreed of 320 meter over (verharde) wegen een secundaire bluswatervoorziening aanwezig zijn. De capaciteit van deze secundaire bluswatervoorziening moet tenminste 30 m³/uur zijn en gedurende tenminste 4 uur kunnen worden geleverd.
- De horizontale afstand tussen de opstelplaats van een blusvoertuig en een (secundaire) bluswatervoorziening, mag niet meer bedragen dan 5 meter.

Artikel 4 Gasflessendepots en propaantanks

4.1 Door gasflessendepots en propaantanks aan de rand van het kampeerterrein te situeren wordt voorkomen dat op het kampeerterrein, te midden van de gasten gevaarlijke handelingen worden uitgevoerd. De opslag als zodanig heeft een bepaald risico in zich, maar vooral de logistieke handelingen zijn risicovol. Om deze reden zullen de centrale gasflessendepots en de propaantanks zoveel als mogelijk aan de zijkant van het kampeerterrein moeten worden gesitueerd.

Paragraaf III Installaties

Artikel 5 Elektrische installatie

- 5.1. Geen toelichting
- 5.2. Geen toelichting

Artikel 6 Gasinstallaties

- 6.1. Geen toelichting
- 6.2. Geen toelichting
- 6.3. Geen toelichting

Artikel 7 Brandmeldings- en alarmeringsmiddelen

7.1. Het is wenselijk dat gasten op een kampeerterrein worden gealarmeerd indien zich een dreigende situatie zich voordoet. Deze alarmering is mede afhankelijk van de grootte en situering van het kampeerterrein. Een klein kampeerterrein is overzichtelijk en het zal relatief gezien niet lang duren voordat alle gasten zijn gewaarschuwd. Dit anders voor een kampeerterrein met 500 standplaatsen. Het alarmeren van (grote) groepen personen, om deze te waarschuwen voor een eventueel dreigend gevaar is deels een verantwoordelijkheid van de overheid. Voor het waarschuwen van de bevolking bij een dreigend gevaar heeft de overheid een aantal criteria opgesteld, die kunnen worden toegepast. Vervolgens is het de taak van de ondernemer om zorg te dragen dat de onder zijn verantwoordelijkheid aanwezige klanten verder worden voorzien van informatie.

Artikel 8 Blusmiddelen

8.1. Om een beginnende brand op een juiste manier te kunnen bestrijden, moeten een aantal voorzieningen aanwezig zijn. Het gaat hierbij om brandbestrijdingsmiddelen die in de vorm van draagbare brandblusmiddelen die op aanvaardbare loopafstand van de plaats van een kampeereenheid bereikbaar en beschikbaar moeten zijn. Als een aanvaardbare loopafstand wordt een afstand van maximaal 100 meter gezien. Uiteraard is een centrale plaats waar dergelijke middelen aanwezig zijn ideaal. Gedacht kan dan worden aan toilet- en sanitairgebouwen, receptie en andere gebouwen met een speciale- of centrale functie op het kampeerterrein. Op een kampeerterrein wordt met voorkeur een poederblusser met een minimaal gewicht van 6 kg opgehangen.

8.2. Geen toelichting

8.3. Geen toelichting

8.4. Geen toelichting

Paragraaf IV Gebruiksvoorschriften

Artikel 9

9.1. Geen toelichting

9.2. Geen toelichting

9.3. Geen toelichting

9.4. Geen toelichting

9.5. Geen toelichting

Artikel 10 Afval

10.1. Geen toelichting

10.2. Geen toelichting

Artikel 11 Opslag van materialen

11.1. Geen toelichting

Artikel 12 Werkzaamheden, niet behorend tot de normale bedrijfsvoering

12.1. Geen toelichting

Artikel 13 Doorlopend toezicht

13.1. In dit artikel is het toezicht oproepbaar. In eerdere instanties was het toezicht aanwezig. Naar huidige maatstaven kan worden volstaan met oproepbaar. Het is dan wel redelijk om te eisen dat degene die oproepbaar is binnen een bepaald tijdsbestek op het kampeerterrein aanwezig zal zijn. Een opkomsttijd van 5 minuten is reëel.

13.2. Geen toelichting

Artikel 14 Periodieke controle

14.1. Geen toelichting

14.2. Geen toelichting

Artikel 15 Brandveiligheidsinstructie

- 15.1. Geen toelichting
- 15.2. Geen toelichting
- 15.3. Geen toelichting

Artikel 16 Gedragsregels

- 16.1. Geen toelichting
- 16.2. Geen toelichting
- 16.3. Geen toelichting

Artikel 17 Ontruimingsplan

- 17.1. Geen toelichting
- 17.2. Geen toelichting
- 17.3. Geen toelichting

Artikel 18 Bewaking/controle

- 18.1. Geen toelichting

Artikel 19 Gelijkwaardigheid

- 19.1. Geen toelichting
- 19.2. Geen toelichting

Bijlage 1: Definities en termen

In deze handreiking wordt verstaan onder:

- Aan- of uitbouw:** Een op de standplaats en met het kampeermiddel verbonden bouwwerk of uitspringend deel, dat ten dienste staat van het kampeermiddel en door zijn ligging, constructie of afmetingen ondergeschikt is aan dat kampeermiddel.
- Bijgebouw:** Een op de standplaats en van het kampeermiddel vrijstaand bouwwerk, dat ten dienste staat van het kampeermiddel en door zijn ligging, constructie of afmetingen ondergeschikt is aan dat kampeermiddel.
- Bouwen:** Het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk, alsmede het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een standplaats;
- Compartiment:** Dit is een cluster van niet permanente standplaatsen met een maximale oppervlakte van 1000 m². Binnen een compartiment gelden geen afstandcriteria ten aanzien van de overslag van brand. Tussen brandcompartimenten geldt wel een afstandscriterium van 5 meter.
- CPR:** Een uitgegeven richtlijn van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen.
- Gasfles:** Een voor meervoudig gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder die voorzien is van een aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter.
- Gebouw:** Elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;
- Inrichting:
(Brandbeveiligings-
verordening)** Een voor mensen toegankelijke ruimtelijk begrensde plaats.
- Inrichting:
(Wet milieubeheer)** Elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing pleegt te worden verricht.
- Kampeerterrein:** Terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf (Wet op de openluchtrecreatie);
- Kampeermiddel:** Tent, tentwagen, kampeerauto of caravan dan wel enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, waarvoor ingevolge artikel 40 van de Woningwet een bouwvergunning vereist is; een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf (Wet op de openluchtrecreatie);
- Kampeervereenkomst:** Overeenkomst tussen de houder van een kampeerterrein en degene die een kampeermiddel plaatst of geplaatst houdt betreffende het

plaatsen of geplaatst houden daarvan (Wet op de openluchtrecreatie);

Kleinschalig kampeerterrein:	Een kampeerterrein voor ten hoogste 10 kampeermiddelen. Gedurende een bepaalde periode mogen dit ten hoogste 15 kampeermiddelen zijn.
Kampeervak:	Cluster van kampeermiddel(en), aan- en bijbouwsels en voertuig(en) op een standplaats.
NEN:	Een door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm.
Niet permanente standplaats:	Een standplaats waarop een kampeermiddel gedurende een bepaalde periode aanwezig mag zijn. De maximale periode geldt vanaf 15 maart tot en met 31 oktober van elk kalenderjaar of een andere periode, welke is vastgelegd in het gemeentelijk kampeerbeleid
Permanente standplaats:	Een standplaats waarop een kampeermiddel gedurende het gehele jaar aanwezig mag zijn.
Primaire bluswater-Voorziening:	Mogelijkheid om middels een verbinding met de bluswatervoorziening binnen drie minuten na aankomst, een tankautospuut direct en onafgebroken van bluswater te voorzien. (Dit is normaliter een onder druk staande voorziening, zoals een ondergrondse brandkraan) en ligt in beginsel op maximaal 40 meter van de brandweeringang van een object.
Secundaire bluswater-Voorziening:	Mogelijkheid om binnen 15 minuten na aankomst met een lage druk watertransport water op de brandhaard te hebben welke ligt op maximaal 2 x 160 meter = 320 meter van het object. (Dit is vaak open water met transport via één haler en één brenger, het zogenaamd "aanjaagverband" met 2 tankautosputten, maar kan ook een bluswaterriool zijn (< 5 meter opstelplaats 2 ^e TAS)
Recreatief nachtverblijf:	Het zich bevinden in een kampeermiddel tussen 22.00 en 06.00 uur.
Reglement:	Het reglement waarin de voorwaarden met betrekking tot het gebruik kampeerterrein en het verblijf daarop.
Stacaravan:	Een caravan of soortgelijk onderkomen op wielen, dat mede gelet op de afmetingen en constructie, kennelijk niet bestemd is om regelmatig en op normale wijze op de verkeerswegen en over grotere afstanden als aanhangsel van een auto te worden voortbewogen.
Standplaats:	Het gedeelte van het kampeerterrein dat bestemd is voor het plaatsen of geplaatst houden van een kampeermiddel.

Bijlage 2: Naslagwerken

NEN

1010:2003 nl:	Veiligheidsbepalingen voor laagspanningsinstallaties
1594:1991 nl:	Droge blusleidingen in en aan gebouwen
1078:1999 nl:	Eisen en bepalingmethoden voor huishoudelijke gasleidinginstallaties
2559:2001 nl:	Onderhoud van draagbare blustoestellen
2559:2001/C1:2002 nl:	Onderhoud van draagbare blustoestellen
2920:1997 nl:	Eisen voor huishoudelijke gasverbruiksinstallaties en vergelijkbare installaties in midden- en kleinbedrijf van handel, horeca en nijverheid bedreven met handelsbutaan, handelspropana en butaan/propana (B/P)-mengsels
3011:1986 nl:	Veiligheidskleuren en -tekens
6068:2001 nl:	Bepaling van de weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag tussen ruimten

NEN-EN

671-1:	Vaste brandblusinstallaties; slangsystemen; deel 1: vaste slanghaspels met vormvaste slang.
1763-1:2001 nl:	Buizen, slangen en assemblages van rubber en kunststof voor gebruik met commerciële propaan, commerciële butaan en hun mengsels in de dampfase - Deel 1: Eisen voor buizen en slangen van rubber en kunststof

NPR

6091:1995 nl:	Brandveiligheid van gebouwen - Brandoverslag door straling tussen ruimten
6091:1995/C1:1996 nl:	Brandveiligheid van gebouwen - Brandoverslag door straling tussen ruimten
2921: 1997 nl:	Toelichting bij NEN 2920 - Eisen voor huishoudelijke gasverbruiksinstallaties en vergelijkbare installaties in midden- en kleinbedrijf van handel, horeca en nijverheid bedreven met handelspropana, handelsbutaan en butaan/propana (B/P)-mengsels.

Handleiding Bluswatervoorziening en bereikbaarheid van de NVBR, 2003.

Brandbeveiligingsinstallaties van de NVBR, 2003.